

Lutobor Hlavsa

**Lutobor
Hlavsa**

Předkládaná publikace vychází u příležitosti retrospektivní výstavy malíře Lutobora Hlavsy. Je bilancí obrazového světa tvůrce, jehož dráhu sledujeme od konce 40.let, kdy vznikaly první kubisticky laděné kompozice a zátíší a kdy se utvářel jeho výtvarný názor, představuje Hlavsovo proniknutí do surrealistické malby v 50. letech, silnou epizodu abstrakce a strukturální malby v dekadě následující. Ukazuje velmi pozoruhodný kresebný vývoj – jak první figurální kresby aktů a ženských portrétů a s malbami související abstraktní kompozice, tak známý větší soubor kařkovských fantaskních variací na pražské motivy. Nakonec katalog uzavírá rozsáhlé téma, které autor rozvíjí od poloviny sedmdesátých let, jež jeho přítel Kamil Lhoták nazývá magickým realismem. Ústředním tématem se stává žena, imaginární prostor a čas, autor tu rezonuje s hodnotami renesančních kompozic i námětů, které často zasazuje do současného světa a jeho energie. Ze říše hudby, která utváří z velké části Hlavsovu uměleckou osobnost, si autor přináší podněty, které využívá intuitivně na malířském plátně, slovy Adolfa Brānālda, jeho obrazy doslova vyvolávají hudbu, jsou protkány melodií. Hlavsova tvorba posledních čtyřiceti let je v první řadě plná poezie, zejména pak nálad, blízkých filmům italské nové vlny. Výstava i katalog mají přiblížit životní dílo Lutobora Hlavsy, který přináší osobitý pohled na předešlé dekády se vším, co jej dráždilo, okouzlovalo, překvapovalo a vyzývalo k tvůrčí energii.

6

7

This publication is released on occasion of the retrospective exhibition of the painter Lutobor Hlavsa. It is a general overview of the world of the painter the work of whom we trace since the end of forties when his first cubist compositions and still life paintings came into being and when his creative mind was formed. It also introduces Hlavsa's infiltration to surrealist painting in the fifties and a potent episode of abstraction and structural painting in the next decade. It shows a remarkable development of drawing – both the first figural drawings of nudes and female portraits together with the abstract compositions related to the paintings and the famous set of the surreal Kafkaesque variations on Prague motives. The catalogue is concluded by an extensive topic which has been pursued by the author since the mid-seventies and which was entitled Magic realism by his friend Kamil Lhoták. A woman as well as the imaginary space and time, where the author refers to the values of Renaissance compositions and topics which he often sets into the contemporary world and into its vigour, become the central theme. Hlavsa's artistic personality is largely influenced by music stimulation which he uses intuitively on his canvas. In the words of Adolf Brānāld, "his paintings literally give rise to music and they resonate with melody." The last forty years of Hlavsa's work is at first place full of poetry, especially of moods that work similarly as in the films of the Italian New wave. Both the exhibition and the catalogue should illuminate the life-work of Lutobor Hlavsa who brings a distinctive view on the previous decades with everything that irritated, fascinated, surprised him or urged his creative energy.

Monu Lisu 1981, Lukrecii 1994, Lauru 1988, Dámu s lasičkou 1989, a ještě mnohé další, anonymní i proslulé, každou s jejím osobním šarmem a tajemstvím, shromáždil kolem sebe (a v sobě) malíř Lutobor Hlavsa, aby mohl s čistým svědomím vydat svědectví o tom, proč se krásnému umění odjakživa říkávalo krásné. Čin Lutobora Hlavsy je vysoce aktuální. V dnešní rozporuplné době nebývá totiž ani krásné umění vždy natolik krásné, aby nás potěšilo, natož okouzliilo.

Umění není ovšem zde jen proto, aby nás potěšilo, leč i proto, aby nás pokáralo, rozhořčilo a přimělo k činům. Ani Masyas, ani Guernica nebyly stvořeny k okouzlování a pohlázení – a přece jsou krásné. Jako artefakt, jako zjevení nebo poslání. Slovo krása neznamená vždy jen sličnost, ale i pochvalu, vzdání díků a okouzlení. Způsob, jak přesvědčit, nebo dokonce okouzlovat, dělal umělcům odedávna starosti. Po klasicích přišli ke slovu modernisté, hledající nové způsoby, jak vyjádřit viděné a cítěné, skutečné a i neskutečné. Nacházeli k našemu potěšení, překvapení i zklamání po šedesát let nové a nové směry, dávali jim zajímavní jména, snažili se přizdobit realismus přívlastky podle vkusu nebo potřeb doby, hledání se změnilo v tékání. Nejsnaživější se snažili zviditelnit i za cenu ztráty srozumitelnosti, krása byla nahrazována ošklivostí, ke cti přicházely všechny nectnosti a hanebnosti světa, dokonce se ztratilo plátno a někteří dali přednost drátům a koudeli před sienou pálenou a ultramarínem. Někdo je pochvaloval, u jiných vzbudili podezření, že nejde o obraz, ale o císařovy nové šaty a tak se poučení a zklamání vraceli ke starým bohům.

Lutobor Hlavsa začínal jako romantik, prošel se ctí sherwoodským lesem abstrakce, zapomněl se na čas, ale vůbec ne na škodu – v svůdném surrealistickém háji, o něco se přičinil jeho přítel a učitel František Tichý. Protože hraje na flétnu a má rád Mozarta,

měl hledání usnadněné. Hudba i obraz mají svůj kánon. Něco ho táhlo k nezasloužené opomíjeným hodnotám. Poslechl našeptávání starých mistrů a dnes přichází, aby nás ujistil, že kánon ještě platí. Přitahuje ho svět klasiků, jejich názor a způsob práce. Hledá, co společného okouzlovalo Botticelliho i Rubense, impresionisty i mistry quattrocenta a co okouzluje i jeho. I když vrcholem krásy byla odjakživa ženská tvář a tělo a nejlepší metodou zamilování, není tím ještě řečeno, že by se malíř nemohl stejně prudce zahledět do doby, která je mu sympatická, propadnout atmosféře prostředí, zahořet pro originální nápad. Když pak je scéna dokonale promyšlena a zaranžována na pomyslném interním plátně, přenáší ji na plátno skutečné tou nejobtížnější metodou starých mistrů, kteří svá tajemství míchání barev a lazurování skrývali pod pokličkou.

ZE SETKÁNÍ, NA KTERÁ SE NEZAPOMÍNÁ, ZRODILY SE PŘÍBĚHY →

Dokonce příběhy s tajemstvím. Tajemství ho přitahuje. Tajemství barev i tajemství nadýchané v tvářích, napovězené v souvislostech nebo v kontrastech minulých století s dobou naší. Skryté v aranžmá, v detailech a hlavně v pointě. Za těch pár století, v nichž se mu zalíbilo, potkal dámy po všech stránkách věhlasné, každá mu něčím učarovala, chtěl se o nich dozvědět všechno a toužil se jim kavalířsky revanšovat. Nejraději své dámy obléká do jejich vlastní krásy a nechá je zrcadlit v čase, který jim padne na tělo i na duši. Hlavní postavou je ovšem žena dnešní. Odskočila si jen do prostředí, které ji činí přitažlivější. Ví o tom, proto se tam chová jako doma, nežinýrovaně: koupá se v tureckém turbanu, který ji věnoval Ingrés, hraje na loutnu nebo na flétnu, krátí si vlasy, neváhá rafinovaně předvést punčochy od Diora na svých dlouhých elegantních nohách a to klidně v konkurenci se středověkými stejně dlouhonohými králi. Hraje si s holubicí, s vázou nebo dýkou, nebo vodí plameňáky na procházku. Místní dámy se tam také chovají jako doma, pouštějí si společně při záplavě papírové lodičky, setkávají se na slavnostech u Watteaua,

pořádají mariánské oslavy. Ve světě bez hranic, v čase bez hodin vznikají většinou příběhy s otazníky.

OBRAZY UCHVÁTÍ SAMY O SOBĚ →

Pointa je tam navíc pro ty, kdo se trochu vyznají ve staletích a nosí v sobě galerii slavných portrétů a příběhů vyprávěných barvou a štětcem. A ještě jedno fluidum ty obrazy mají: vyvolávají hudbu. Já alespoň při zvláště poutavém zahledění, a to je téměř pokaždé, slyším oblíbenou melodii. Motiv, který je ve mě uložen, čeká na podnět a ozve se jako reakce na příjemné vzrušení nebo milé překvapení. Jednou je to Ravel, jindy Vivaldi. Sbor z Verdiho Nabucca provází Hlavsovu Poctu Fellinimu. Carmen se chytá vstoupit do benátských vln při zvuku Bizetovy Habanery. Dívky, které si pozval Van der Meer tančí v koktailkách při hudbě Glenna Millera. Obrazy, které mají svou melodii, při kterých se dá zpívat, nebo alespoň broukat, dokazují, že okouzlení bylo bezprostřední a naprosté. Já jsem se vyznal, teď je řada na Vás. Zaposlouchejte se, zahleďte se do obrazu, inspirujte se, vysnívejte. Víc se Vám nemůže stát, než se zamilujete. Odpovědnost za to nese ovšem pan Hlavsa.

→ Upravený, zkrácený text Adolfa Bránalda; Lutobor Hlavsa, Malá umělecká edice, Regulus, Praha, 1998

Své obrazy Lutobor Hlavsa vystavil poprvé v létě 1965 a hned v následujícím roce pronikl svým dílem dál do světa a jeho jméno se dokonce zanedlouho objevilo mezi českými surrealisty na výstavě v Berlíně. Od výtvarných lekcí u Františka Tichého ve čtyřicátých letech se Lutobor Hlavsa po osmnáct let věnoval abstraktním kompozicím: nešlo mu však o přímočarou reakci na soudobý módní trend, ale o vyjádření osobně kultivovaného výtvarného názoru, ovlivněného ve své podstatě českým barokem. Hlavsova abstrakce se vyvinula jako podobenství věčného zápasu odehrávajícího se v duši člověka. Trvalo to pak léta, co malíř

do sebe vpravil řád výtvarně účinné skladby, a když si pak její principy jednou pro sebe objevil, stala se mu pro příští tvorbu už neoddiskutovatelnou a výsostně potřebnou jistotou. Tím se dopracoval k novým inspirativním hodnotám, jaké mu přineslo studium renesance. Objevy krásy například díla Botticelliho, Raffaella nebo Giorgiona mu ukázaly, že ani tito umělci nic ze skutečnosti přímo nenapodovali, ale zásadně sledovali jen určitou myšlenku či ideál krásy. A tu se v obrazech Lutobora Hlavsy objevují citace klasických hodnot jako konfrontace a výzva k dialogu. Zároveň si přibližuje a pro sebe manifestuje to, co jej ze skutečnosti zaujalo a vzrušuje. Od těch chvil se už natrvalo stala malíři vlastní látkou vnímání života ideální krása a její pozemská konkretizace: minulost malířství si stále uchovává v paměti jako měřítko dokonalosti.

V roce 1993 byl Lutobor Hlavsa jedním z těch, koho Vlastimil Tetiva vyzval k účasti na výstavě Skutečnost a iluze (Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou), jejímž posláním bylo v monumentálním měřítku a s reprezentativním katalogem zhodnotit do této doby izolovaně se prosazující tvorbu směřující „do světa objektivního prostoru a času“. Obrazy Lutobora hlavsy se zde tehdy ocitly mezi čtyřicítkou „tvůrců českého radikálního realismu“, v sousedství díla Jiřího Anderleho, Bedřicha Dlouhého, Oldřicha Kulhánka, Pavla Nešlehy, Jaroslavy Pešicové, Theodora Pištěka, Naděždy Plíškové, Jana Součka, Antonína Střížka, Josefa Vylečala a Vlastimila Zábranského. Vlastimil Tetiva v textu katalogu hovořil o tvorbě Lutobora Hlavsy jako schopnosti „konfrontovat zobrazované postavy s klasickými díly renesančních umělců, čímž vlastně upozorňuje na neměnnost, nadčasovou stabilitu lidské touhy po dokonalosti“. A tím se právě Lutobor Hlavsa řadí k umělcům, kteří ukazují nové možnosti současné malby.

Z pláten Lutobora Hlavsy k nám dnes naplno promlouvá vše, co z obrazové tematiky prošlo jeho smysly a je součástí jeho osobní zkušenosti. Realita klasického díla je konfrontována s realitou současně autorem objevované krásy, která vzrušuje. Výtvarné dílo Lutobora Hlavsy je proto možno charakterizovat také jako pokračování oné tvořivé práce, která organizuje hmotu podle podoby života ve spojení s působením instinktů ve službách tvoření jejího nového podobenství. Jakoby tím si chtěl Lutobor Hlavsa především řešit v malbě své subtilní problémy, osvobozovat se z toho, co hmotu zatěžuje, jakoby svojí tvorbou chtěl stoupat proti svahu, po němž život hmoty naopak se řítí dolů. Proto je nám mezi jeho obrazy vždy příjemně a každé setkání s nimi je nám objevem. Oprávněně nazval Kamil Lhoták dílo Lutobora Hlavsy jako projev magického realismu.

Podmínkou působnosti Hlavsovy tvorby se stala jeho otevřená sdílnost, přirozenost a z ní vyplývající řada morálních hodnot: normy jeho soukromého života jsou rovněž normami jeho malby. Lutobor Hlavsa je malířem duchovní kázně a přísnosti k sobě samému, pracujícím za soustředění, jakého se docílí jen jasností ve vlastním vnitřním světě. Směřuje pokaždé k jedinému úkolu, k umění povýšit skutečnost na obrazovou báseň, zároveň však usiluje o to, být i objektivním dokumentátorem reality.

→ Upravený text Prof. PhDr. Františka Dvořáka; Lutobor Hlavsa, kat. výstavy, Galerie Fronta, Praha, 2004

All the Wonders of the World →

Moná Lisa 1981, Lucretia 1994, Laura 1988, Lady with an Ermine 1989 and many others both anonymous and famous, every single one with its charm and mystery. The painter Lutobor Hlavsa gathered these around himself (and in him) so that he could with a clear conscience testify about why fine art has always been called fine. This action of his is very recent. In this time full of contradiction

not even fine art can be fine enough to please us, let alone to dazzle us.

Art, however, is here not only to be pleasing but also to be reproaching, outraging and provoking. Neither Marsyas nor Guernica were created to be charming or enjoyable and yet they are beautiful as an artefact, a revelation or a mission. The word beauty does not always mean comeliness but also praise, thanksgiving or enchantment. To find the means of persuasion or even enchantment has always caused trouble to artists. After the classical ones came modernists who were searching for new ways how to express the seen and felt, the real and unreal. To our pleasure, surprise or disappointment, they kept finding new tendencies during the range of sixty years. They kept giving them intriguing names. They tried to embellish realism by attributes according to the taste or need of the time. Their search changed to fickleness. The most diligent of them tried to be more visible even if it meant a loss intelligibility. Beauty was replaced by ugliness and all the vices and villainies of the world came to honour. Even the canvas disappeared and some preferred wire and oakum over burnt sienna and ultramarine. Some praised the artists but in others they aroused suspicion that this is not a painting but the "emperor's new clothes" and so they returned informed and disappointed to the old gods.

Lutobor Hlavsa started as a romanticist, he passed with honour the Sherwood Forest of abstraction and he was lost for a while, but not in vain, in the alluring grove of Surrealism. Some of this happened thanks to the influence of his friend and teacher František Tichý. Because Hlavsa plays the flute and he likes Mozart, his search was made easier. Music as well as painting has order. Something dragged him to the undeservedly neglected values. He followed the whisper of the old masters and today he comes to assure us that order is still in effect. He is lured by the world of classics, their opinion and their way of work. He is looking for what fascinated both Botticelli and Rubens, both the impressionists and the masters of quattrocento

10

11

and what fascinates him as well. Even if for the peak of beauty has always been considered the face of a woman and body has been the best method of falling in love, we cannot say that a painter could not have feelings of the same intensity for the time period that is engaging for him, that he could not surrender the atmosphere of the environment or to burn for a genuine idea. When the scene is then perfectly thought out and arranged on the imaginary canvas the artist communicates it to the real canvas by the most difficult method of the old masters who carefully hid their secrets of mixing colours.

Unforgettable meetings gave birth to stories. →

Even stories with a secret. He is lured by secrets: A secret of colours and a secret breathed into faces, secrets partly revealed in context or in contrasts of the passed centuries with current time. Secrets hidden in a setup, in details and mostly in a punch line. Over the few centuries he endeared, he met ladies renowned in all directions; each one of them charmed him. He wanted to get to know everything about them and he desired to repay them most gentlemanly. Most gladly he clothes his ladies into their own beauty and he lets them be mirrored in time which overwhelms both their body and soul. The main character is of course the contemporary woman. She has found herself in an environment which makes her more attractive. She knows about it and thus she behaves there as if she was at home, unabashed: She takes a bath in a Turkish turban which she was given by Ingres, she plays the flute or a lute, she cuts her hair, she does not hesitate to demonstrate most artfully her tights by Dior on her long elegant legs in competition with the similarly long-legged kings of the middle ages. She plays with a dove, a vase or a dagger or she takes flamingos for a walk. The local ladies behave there as if at home as well, they play with paper boats during a flood, they meet during Watteau's festivities and they organize St. Mary celebrations. In a world without limits, in a time without hours mostly originate stories with a question mark.

Paintings themselves fascinate →

The punch line is there extra for those who know the centuries and carry in themselves a gallery of famous portraits and stories told by paint and a brush. Moreover, the paintings give rise to music. I hear, at least when I look at a painting most intently (which is almost every time), my favourite melody. A motif saved inside me waits for an impulse and it sounds like a reaction to a pleasant excitement or a nice surprise. One time it is Ravel other time it is Vivaldi. The chorus from Verdi's Nabucco accompanies Hlavsa's homage to Fellini. Carmen is about to enter the Venetian waves by the sound of Bizet's Habanera. Girls invited by Van der Meer dance in cocktail dresses to the music of Glenn Miller. Paintings that have their own melody, and you can sing or at least hum while watching them, prove a sheer and immediate enchantment. So I confessed myself and now it is your turn. Listen, sense a painting, be inspired, dream. Nothing more can happen to you than to fall in love. The one responsible for it is of course Mr. Hlavsa.

→ Adapted and shortened text by Adolf Bráňal; Lutobor Hlavsa, Malá umělecká edice, Regulus, Prague, 1998

Lutobor Hlavsa presented his paintings to the public in a solo exhibition for the first time in summer 1965 and immediately the following year he infiltrated with his works further into the world and soon his name even appeared among the Czech Surrealists at an exhibition in Berlin. Since the art lessons he took by František Tichý in the forties, Lutobor Hlavsa has inclined to abstract compositions for eighteen years. He was interested in the straightforward reaction on the contemporary fashion trend but he wanted to express a personally cultivated opinion of a creative mind influenced essentially by Czech baroque. Hlavsa's abstraction evolved as a parable of an eternal struggle taking place in a human soul. It took years before the painter absorbed the order of an artistically efficient composition and when he once discovered its principles

for himself, it became an undisputed and highly needed aspect of his further creation. By this, he came to new and inspiring values which were brought to him by the study of Renaissance. Revelations of beauty such as works of Botticelli, Raphael or Giorgione showed him that not even these artists imitated reality directly; however, they fundamentally tracked only a certain idea or an ideal of beauty. And here we can find in Hlavsa's paintings citations of classical values that move towards confrontation and call for a dialogue. Simultaneously, he draws nearer and manifests for himself what in reality caught his attention and what excites him. Since the time ideal beauty and its earthly instantiations have become for the painter a permanent and a personal way of perception: He keeps in mind the past of painting as a scale of perfection.

In 1993 Lutobor Hlavsa was one of those invited by Vlastimil Tetiva to participate at an exhibition Reality and Illusion (Aleš South Bohemian Gallery, Hluboká nad Vltavou) the mission of which was, in a monumental scale and with a representative catalogue, to valorise the creation until this time catching on in isolation, creation aiming "for the world of objective space and time". Lutobor Hlavsa's paintings thus appeared then among a forty of "Czech authors of Czech radical realism" next to the works of Jiří Anderle, Bedřich Dlouhý, Oldřich Kulháněk, Pavel Nešleha, Jaroslava Pešicová, Theodor Pištěk, Naděžda Plíšková, Jan Souček, Antonín Střížek, Josef Vylet'al and Vlastimil Záborský. Vlastimil Tetiva spoke in the text of the exhibition catalogue about the fact that the works of Lutobor Hlavsa have an ability "to confront the pictured individuals with the classical works of Renaissance artists in which way he actually refers to changelessness and timeless stability of the human desire for perfection". In this way Lutobor Hlavsa can be classified as an artist showing a new scope of the contemporary painting.

From Hlavsa's canvas we can hear the voice of all the pictorial themes which went through his senses and which are a part of

his personal experience. The reality of a classical work of art is confronted with the reality of the author's ability to simultaneously spot beauty that excites. Thus, Lutobor Hlavsa's artwork can be described as a continuation of creative work which organizes mass according to the way of life in connection to the function of instincts enabling a creation of a new parable. It seems as if by this way of work Lutobor Hlavsa solves his delicate problems while painting; he wants to be freed from the burden of a mass, as if he wanted to rise against the slope where the life of the mass is conversely falling. Therefore, we feel good among his paintings and every encounter with them is a revelation for us. Kamil Lhoták was right to call Hlavsa's work a manifestation of Magic realism.

For the effectiveness of his works there is a condition for Hlavsa to communicate bluntly and naturally, which results in acceptance of a range of moral values: the norms in his private life became the norms of his painting. Lutobor Hlavsa is a painter of spiritual discipline and he is strict to himself, he is craving for concentration which can be attained only by making our own inner world clear. He is bound for a single task to be able to elevate reality to a visual poem; however, simultaneously he endeavours to be objective in documenting reality.

→ An adapted text by Prof. PhDr. František Dvořák; Lutobor Hlavsa, cat. exhibitions, Fronta gallery, Prague, 2004

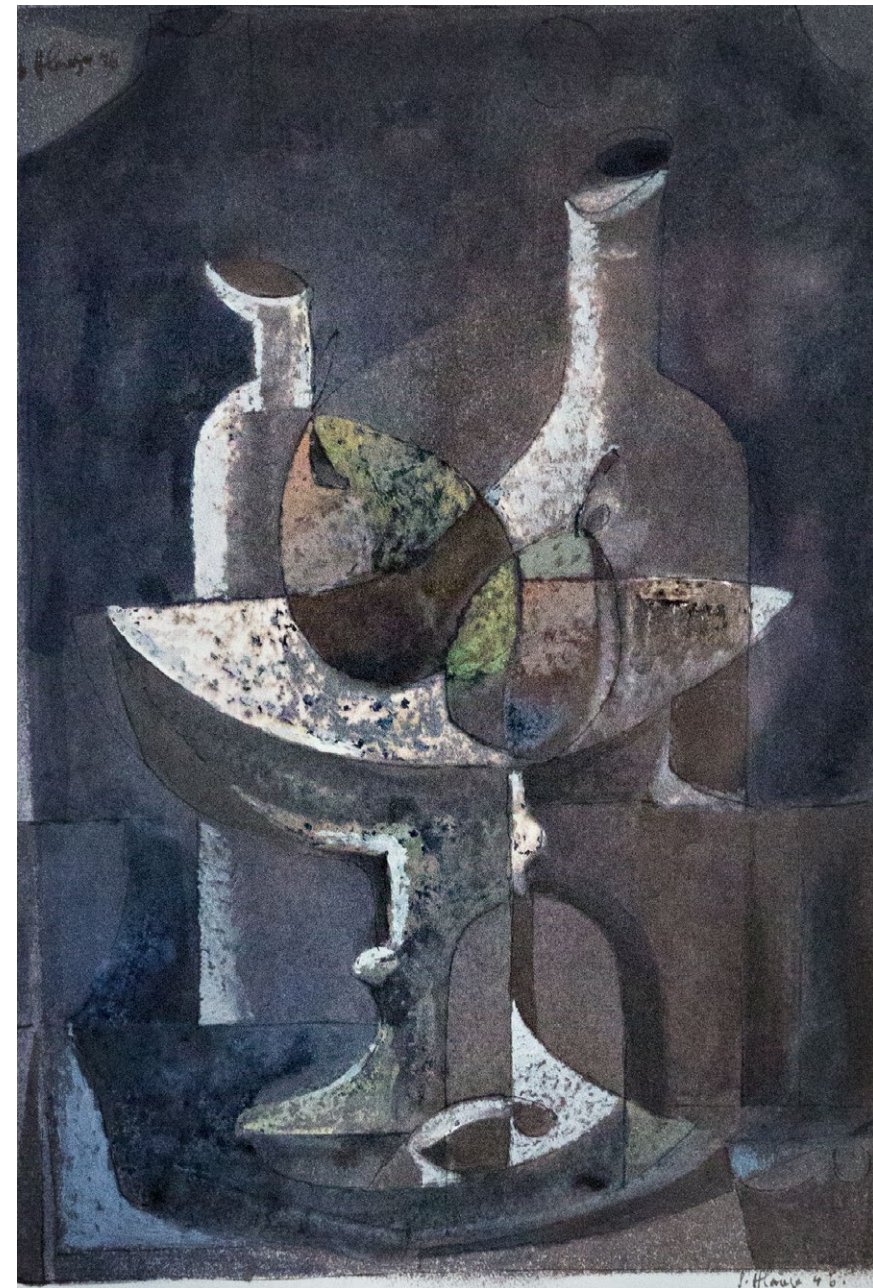

Zátiší, 1946, 23 × 23, Akvarel papír
Still life, 1946, 23 × 23, Watercolor on paper

14

15

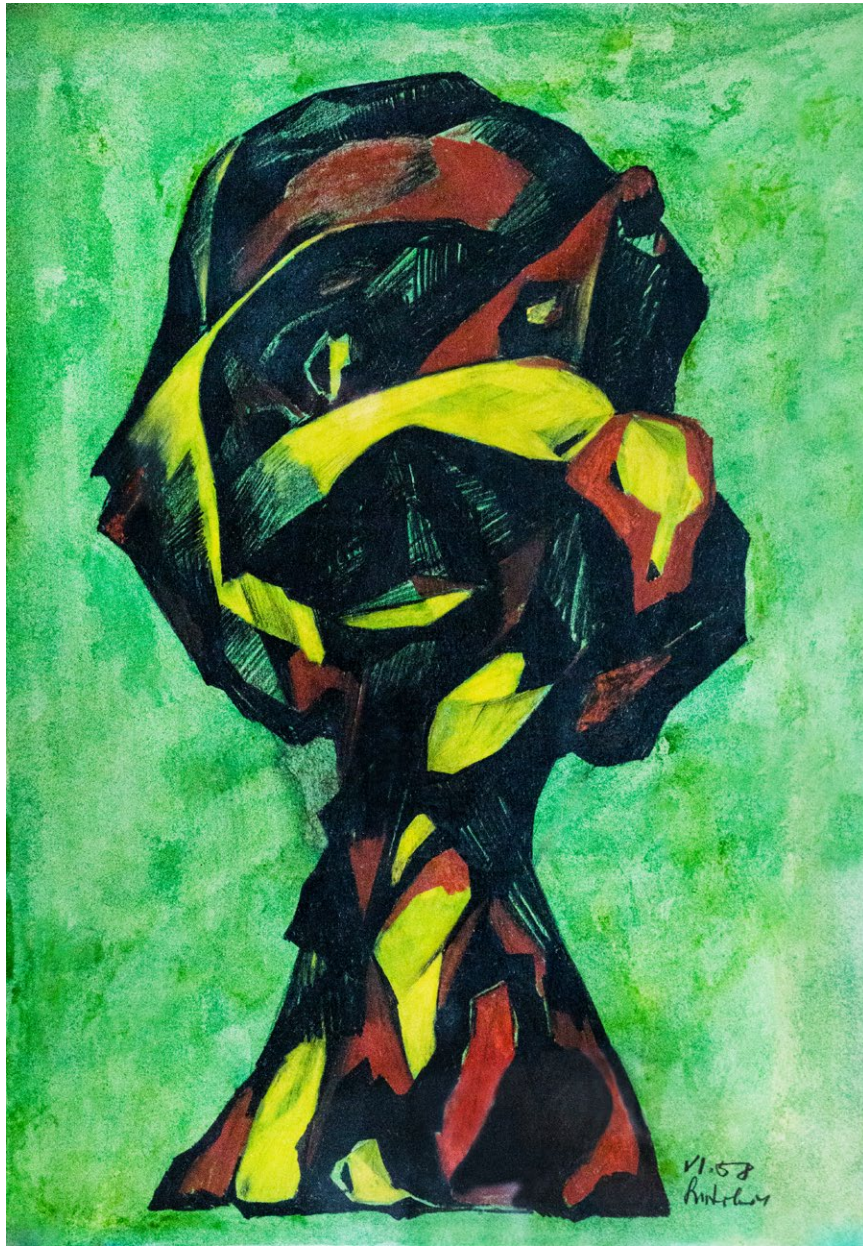
Zátiší, 1946, 32 × 22, Akvarel papír
Still life, 1946, 32 × 22, Watercolor on paper

Pozdrav Morandimu, 1947, 13 × 20, Akvarel papír
 Greeting to Morandi, 1947, 13 × 20, Watercolor on paper

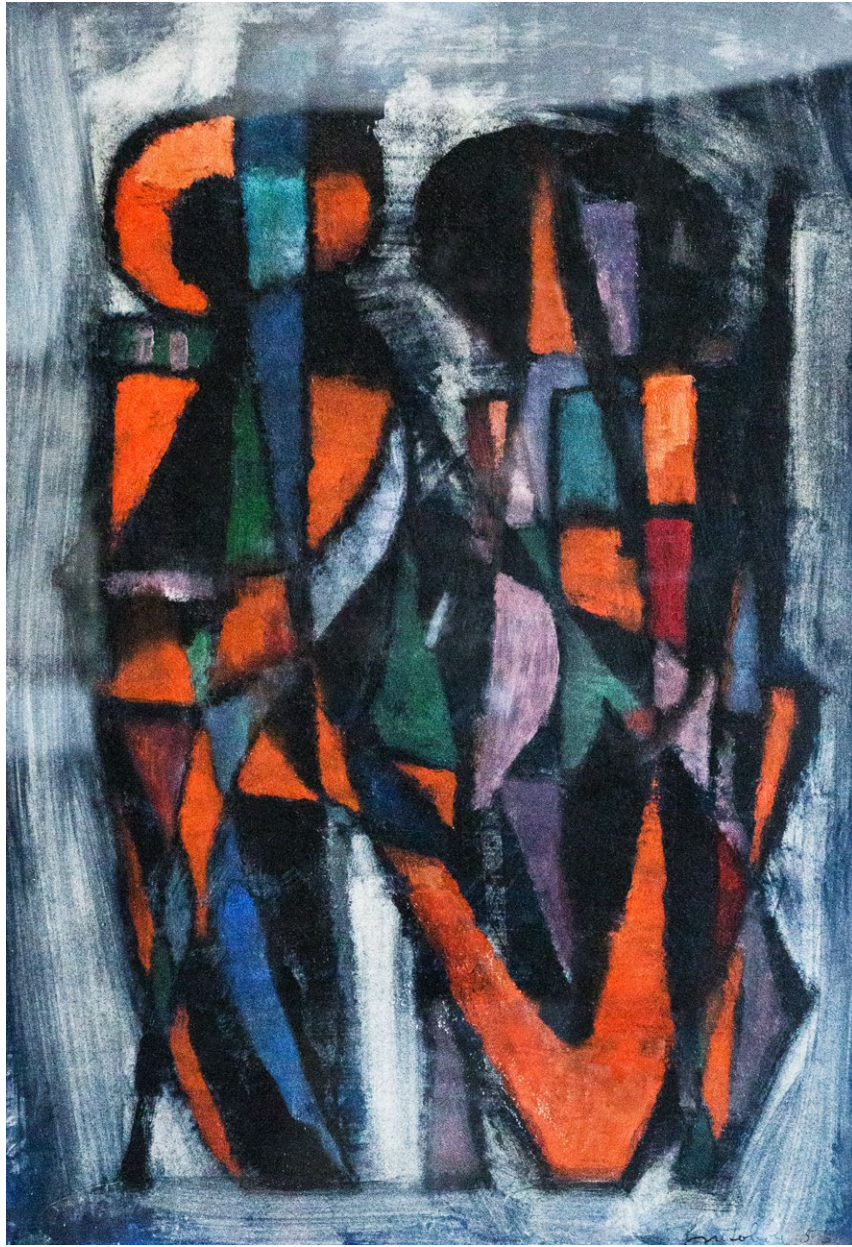
Zátiší s flétnistou, 1947, 20 × 27, Pastel papír
 Still life With a Flute Player, 1947, 20 × 27, Pastel on paper

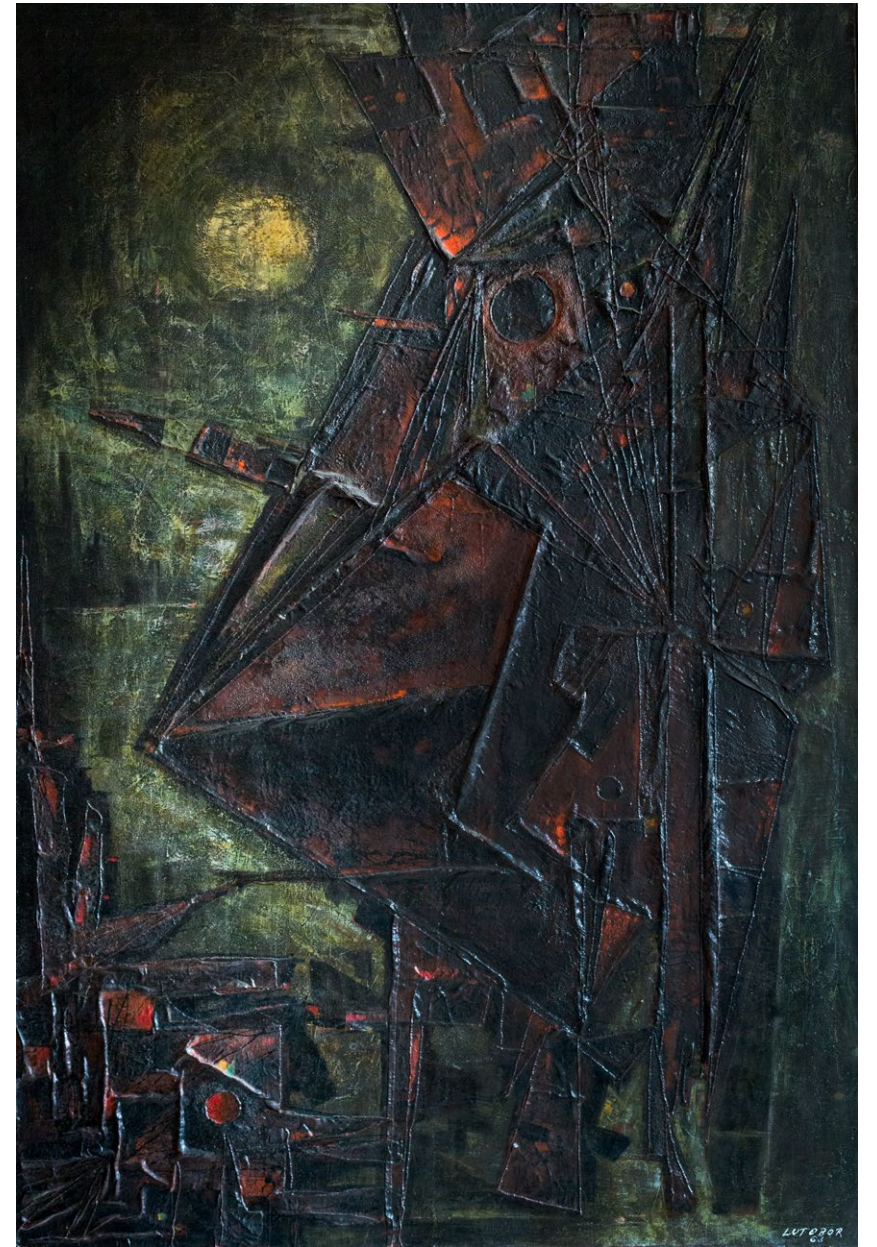
Hlava, 1952, 60 × 42, Olej papír
Head, 1952, 60 × 42, Oil on paper

Figury, 1957, 60 × 42, Olej papír
Figures, 1957, 60 × 42, Oil on paper

Figury, 1955, 58 × 40, Olej papír
 Figures, 1955, 58 × 40, Oil on paper

Samuraj, 1963, 152 × 120, Olej plátno
 Samurai, 1963, 165 × 115, Oil on canvas

Samuraj, 1963, 165 × 115, Olej plátno
 Samuraj, 1963, 165 × 115, Oil on canvas

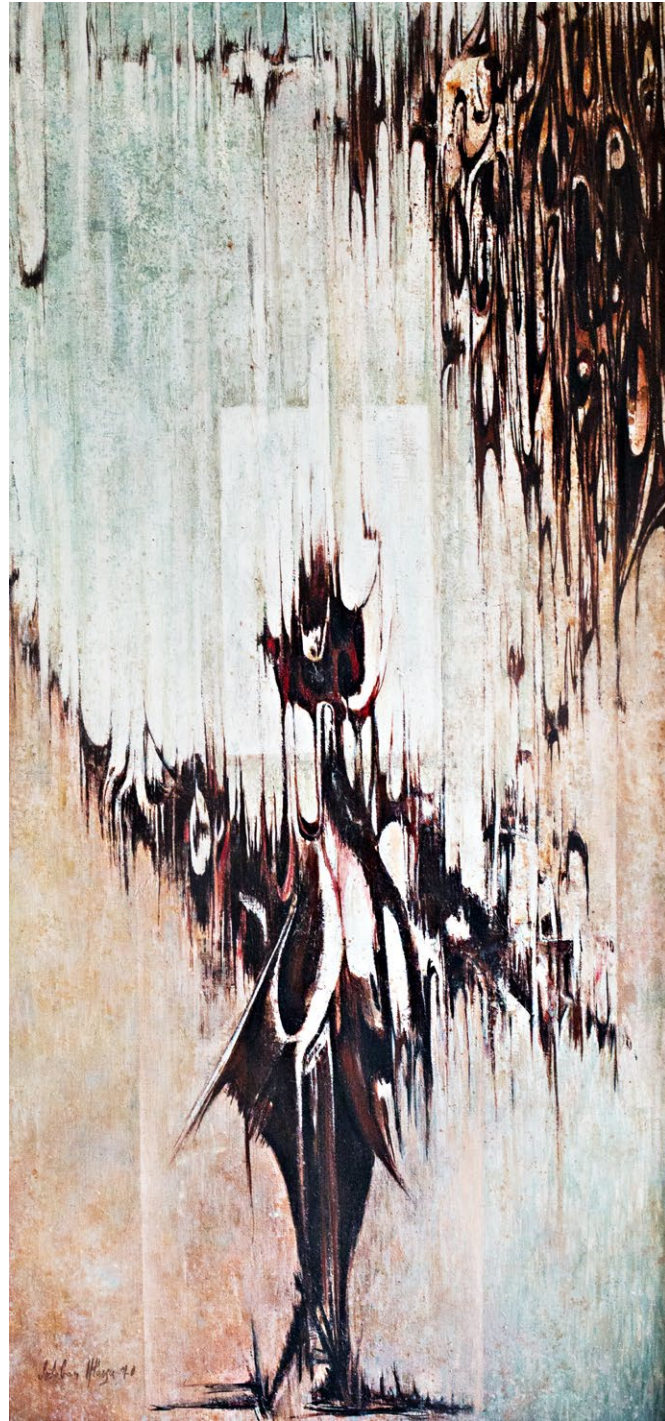
Jan Zajic, 1970, 131 × 162, Olej plátno
 Jan Zajic, 1970, 131 × 162, Oil on canvas

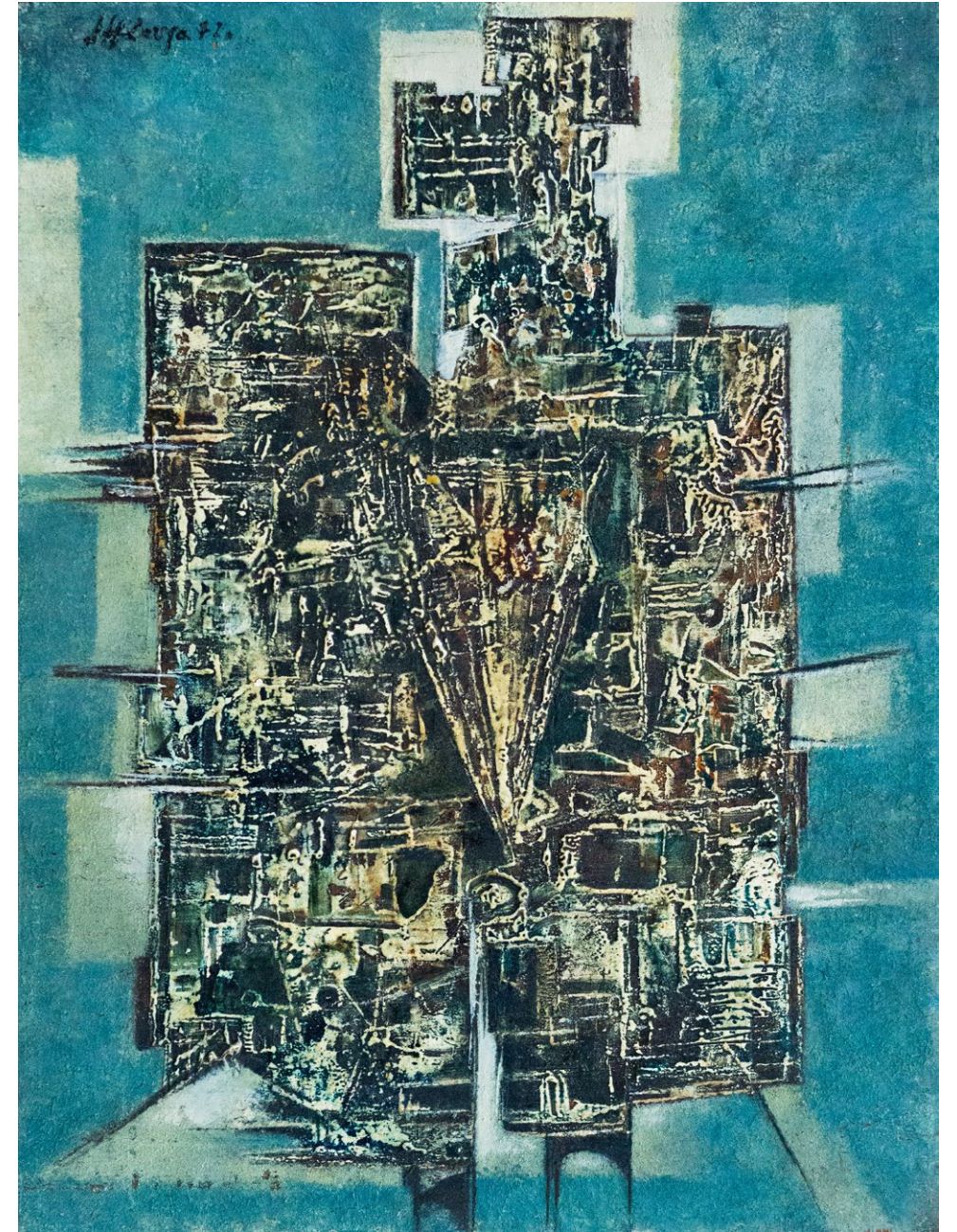
Palach, 1970, 110 × 150, Olej plátno
 Palach, 1970, 110 × 150, Oil on canvas

Hlava, 1967, 120 × 63, Olej plátno
 Head, 1967, 120 × 63, Oil on canvas

Fenix, 1970, 150 × 72, Olej plátno
Phoenix, 1970, 150 × 72, Oil on canvas

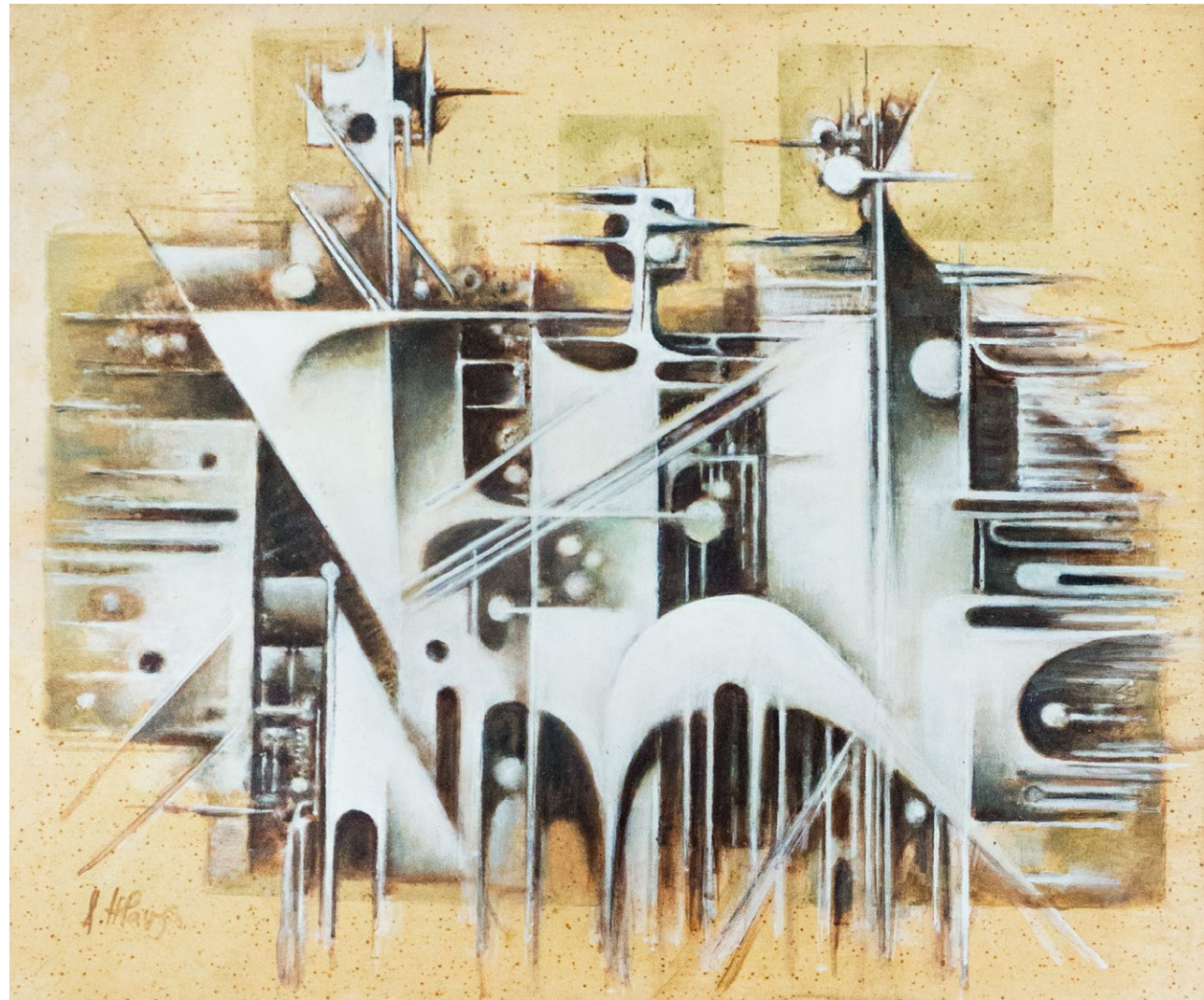
Metamorphosy, 1972, 41 × 31, Olej dřevo
Metamorphoses, 1972, 41 × 31, Oil on wood

Fossilie, 1966, 85 × 120, Olej plátno
Fossil, 1966, 85 × 120, Oil on canvas

Figurální kompozice, 1965, 110 × 163, Olej plátno
 Figural Composition, 1965, 110 × 163, Oil on canvas

Sochy, 1972, 34 × 40, Olej papír
Sculptures, 1972, 34 × 40, Oil on paper

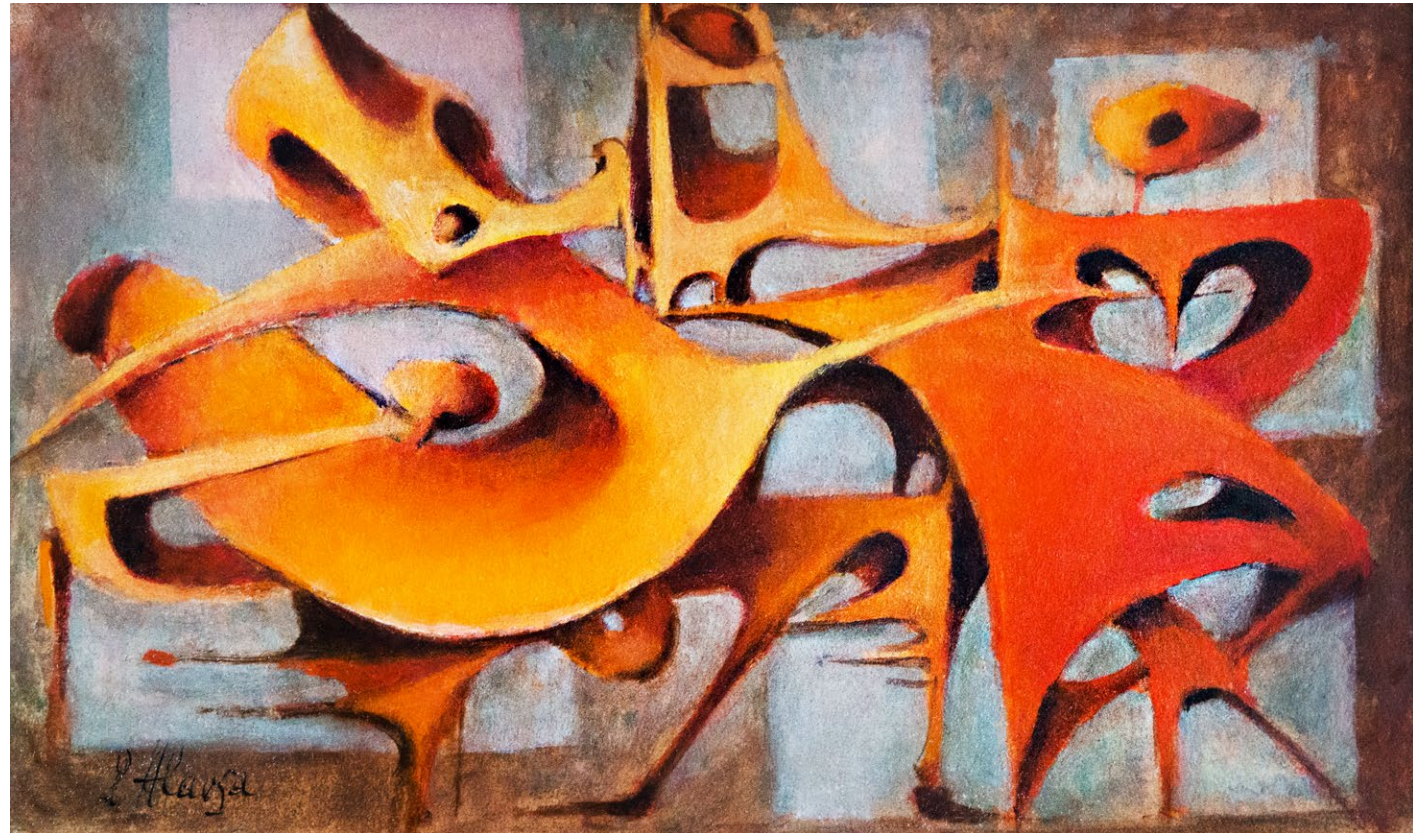
Figura, 1970, 72 × 50, Olej papír
Figure, 1970, 72 × 50, Oil on paper

Figurální kompozice, 1972, 70 × 60, Olej plátno
 Figural Composition, 1972, 70 × 60, Oil on canvas

Sochy V, 1970, 16 × 26, Olej papír
 Sculptures V, 1970, 16 × 26, Oil on paper

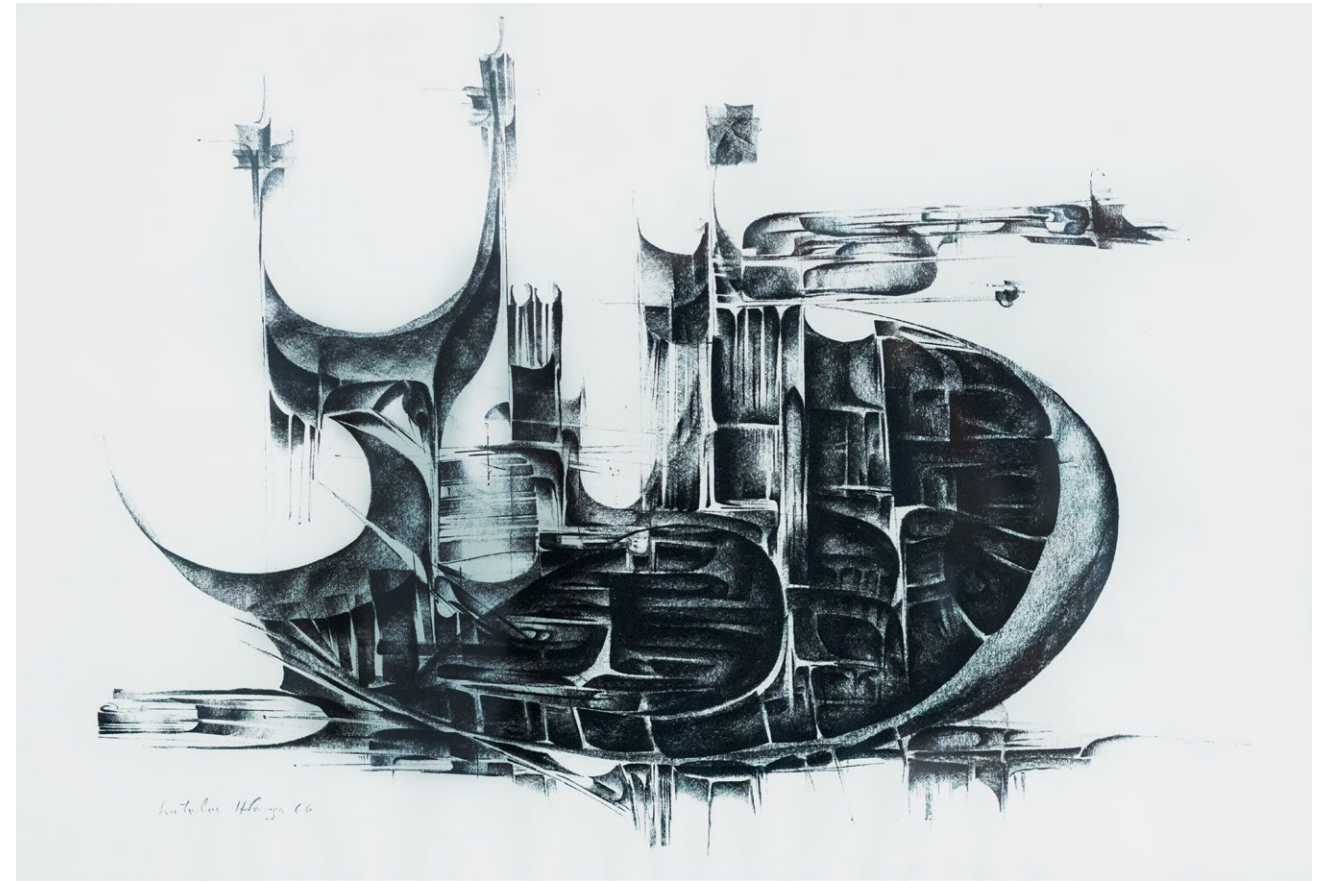
Sochy III, 1970, 13 × 22, Olej papír
 Sculptures III, 1970, 13 × 22, Oil on paper

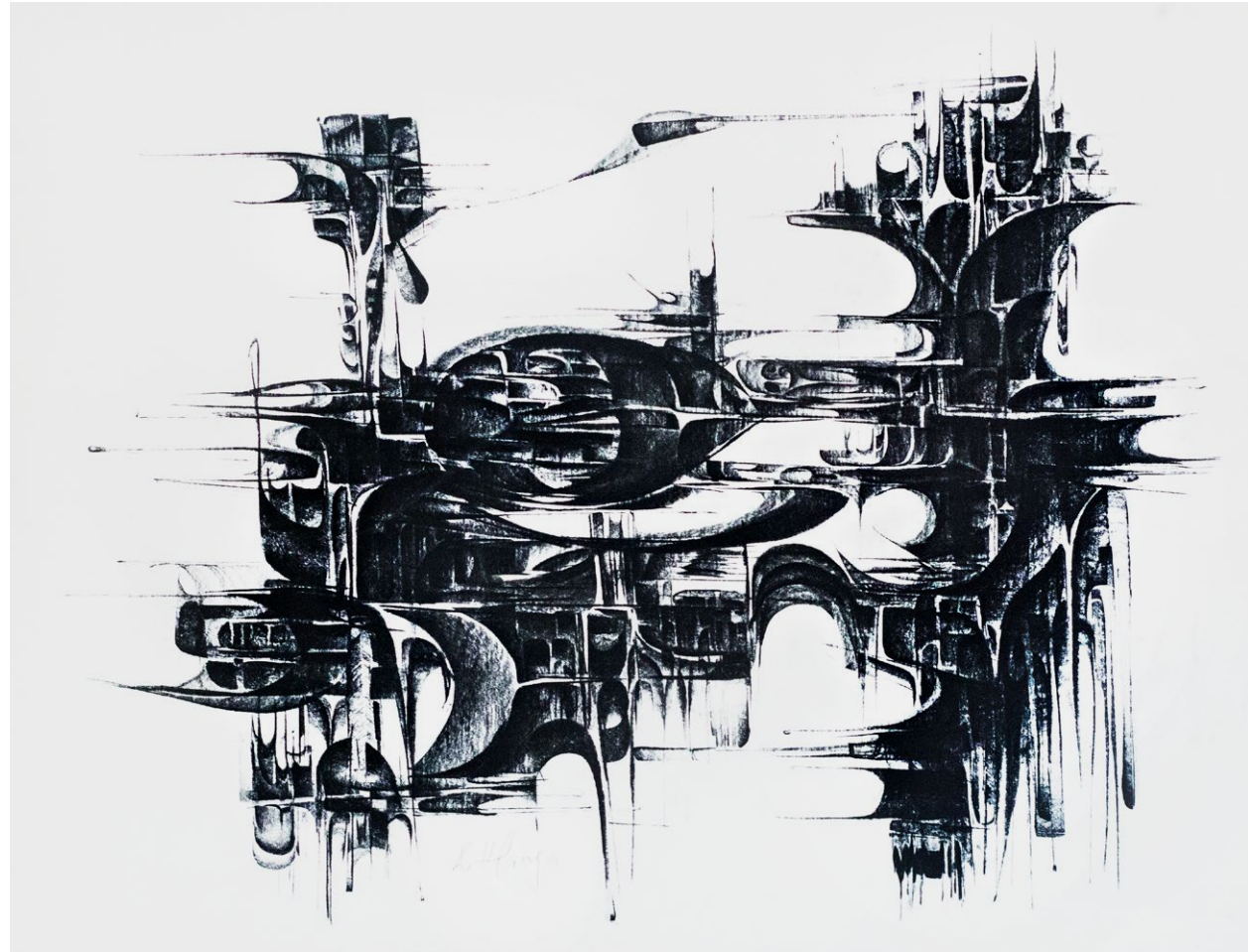
Sochy, 1970, 76 × 54, Uhlí papír
 Sculptures, 1970, 76 × 54, Coal on paper

Sochy, 1970, 65 × 50, Uhel papír
Sculptures, 1970, 65 × 50, Coal on paper

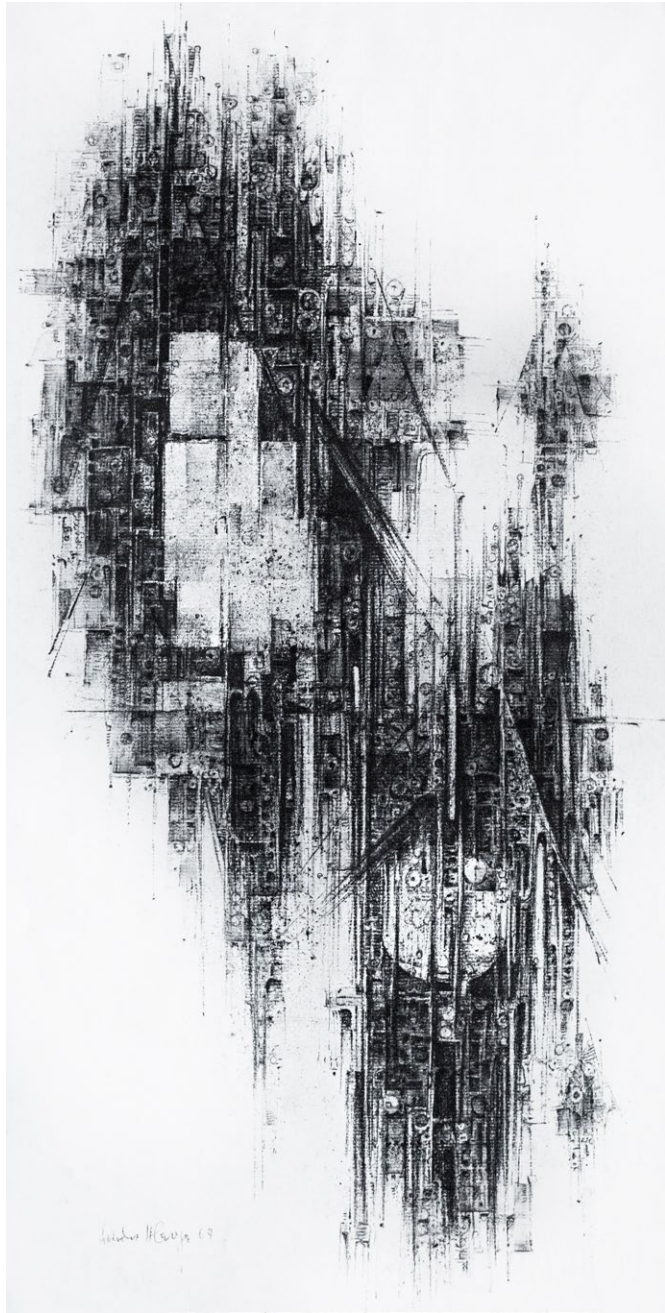
Loď bláznů, 1966, 38 × 56, Uhel papír
Vessel of Fools, 1966, 38 × 56, Coal on paper

Sohy, 1970, 50 × 60, Uhel papír
Sculptures, 1970, 50 × 60, Coal on paper

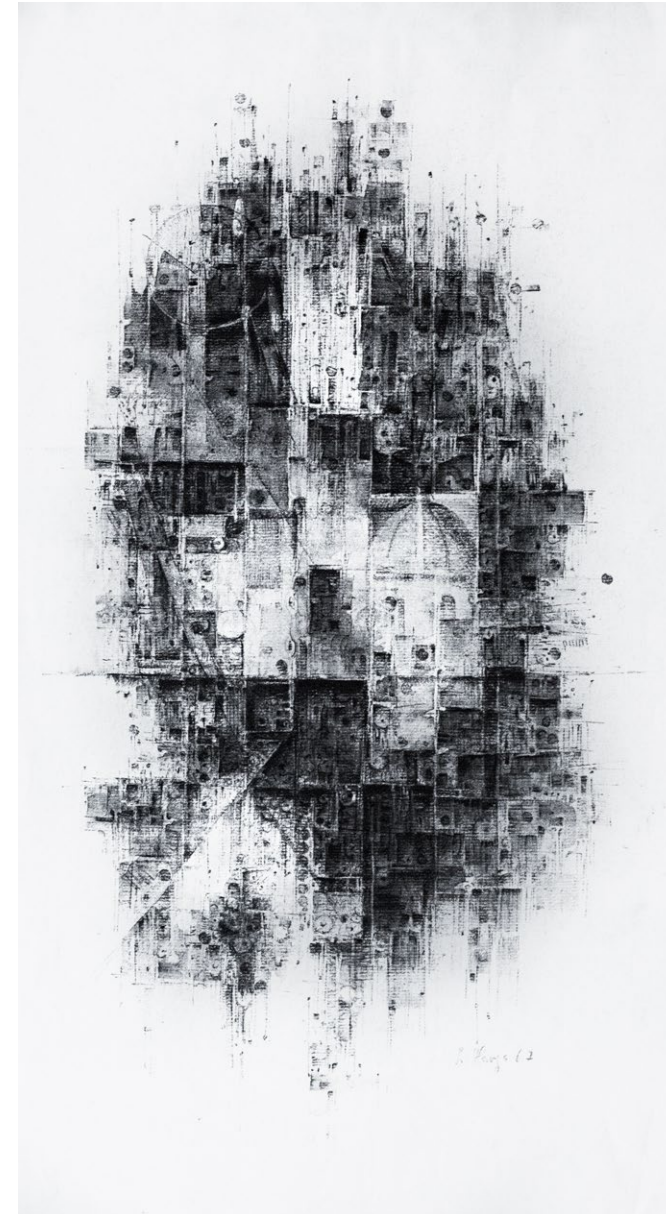

Sohy, 1970, 53 × 48, Uhel papír
Sculptures, 1970, 53 × 48, Coal on paper

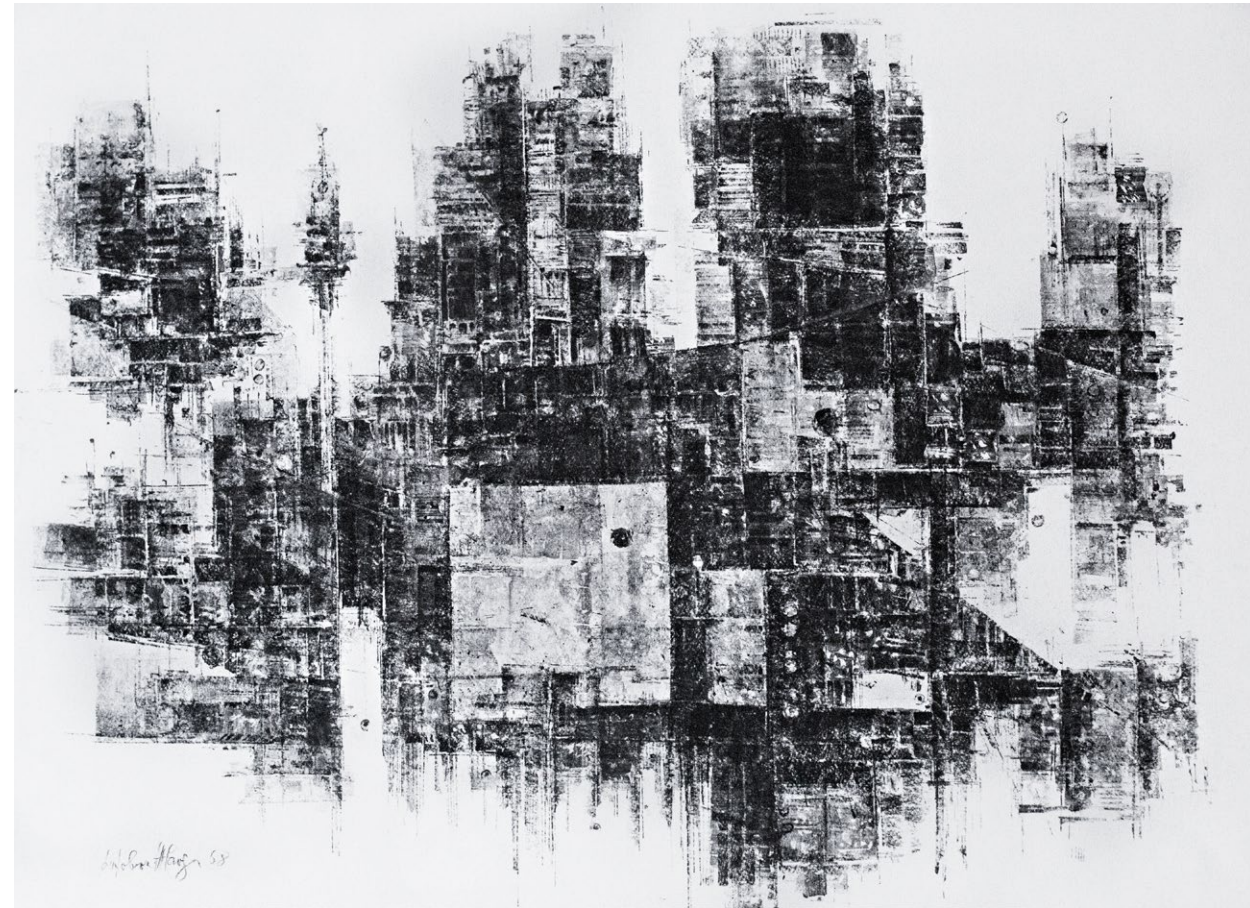
Pragensie, 1969, 53 × 27, Uhel papír

Pragensie, 1969, 53 × 27, Coal on paper

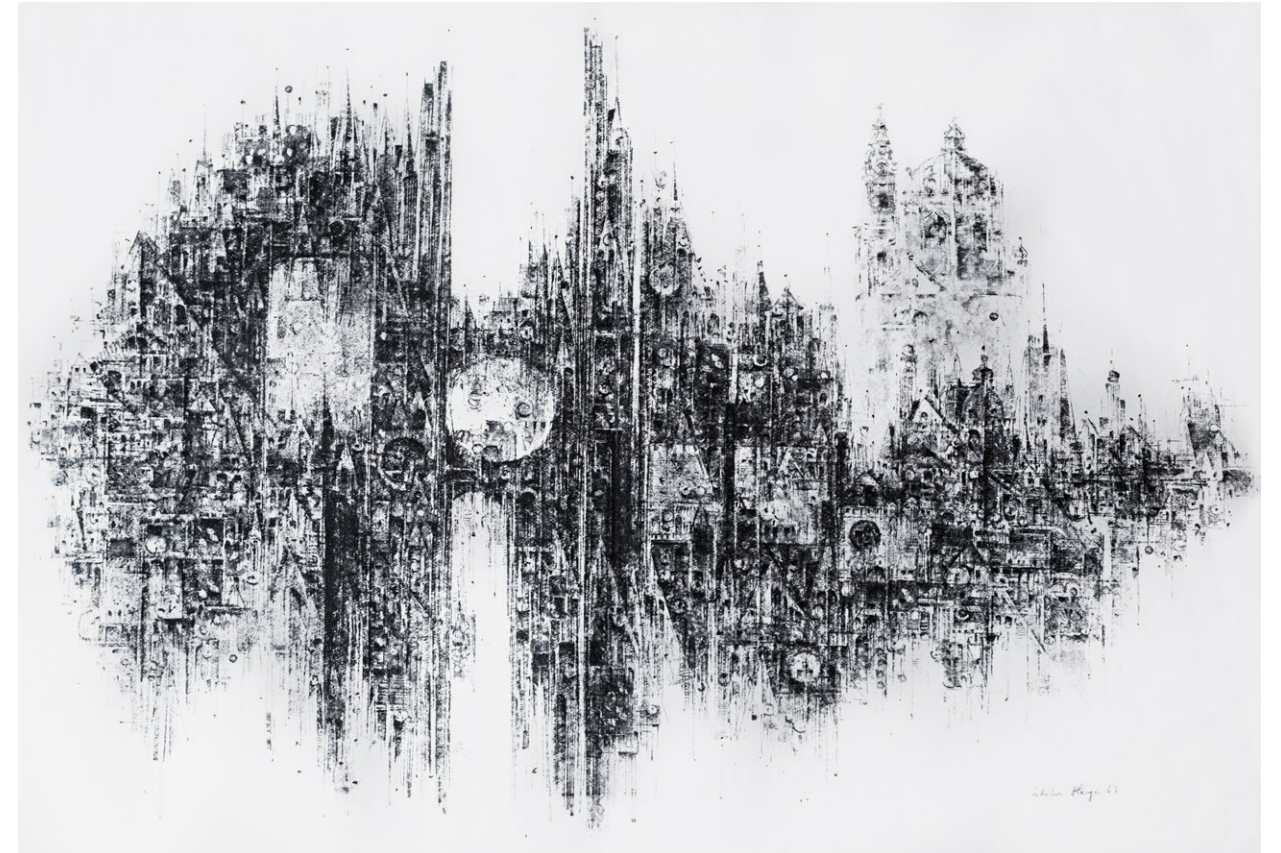
Pragensie, 1967, 53 × 30, Uhel papír

Pragensie, 1967, 53 × 30, Coal on paper

Pragensie, 1968, 45 × 60, Coal on paper

Pragensie, 1968, 45 × 60, Uhel papír

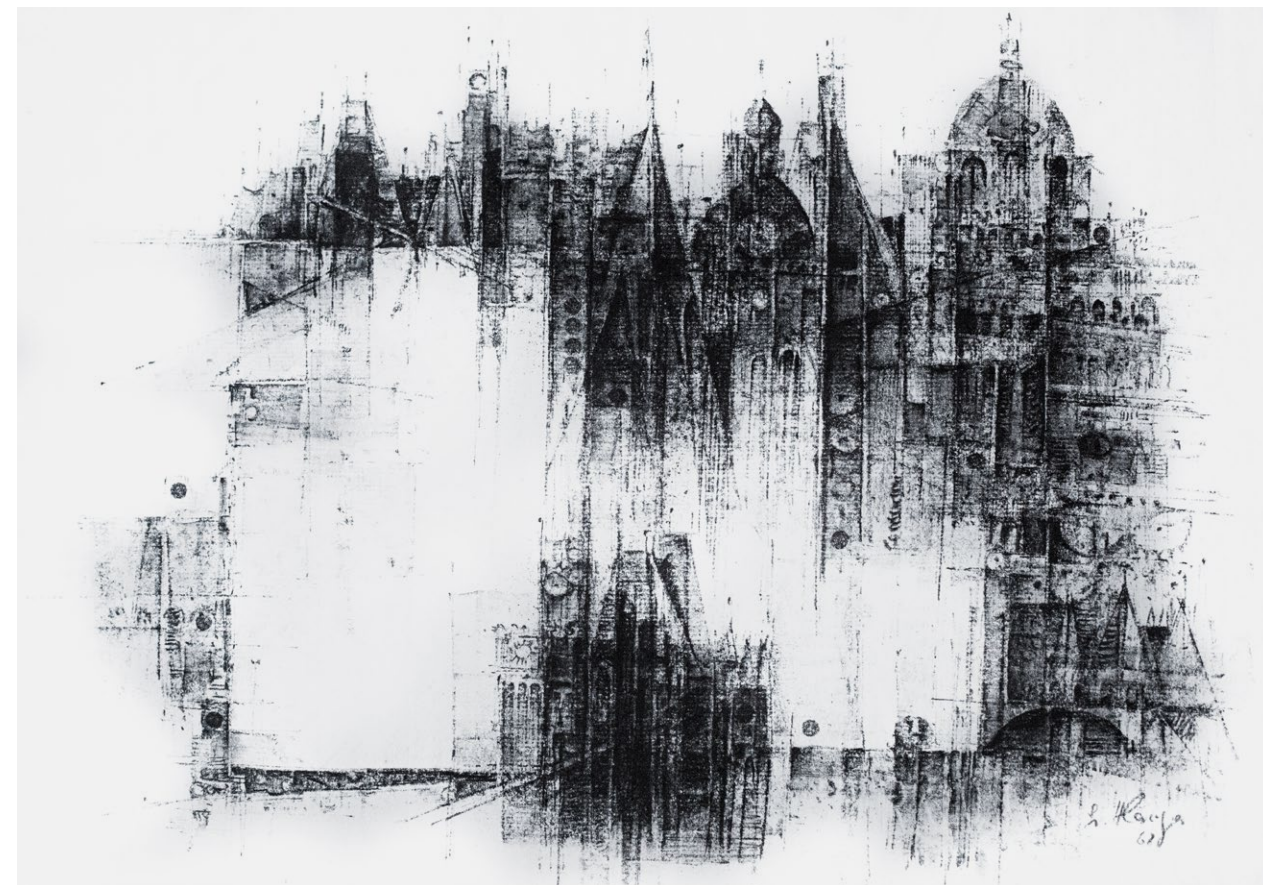

Pragensie, 1969, 54 × 76, Uhel papír

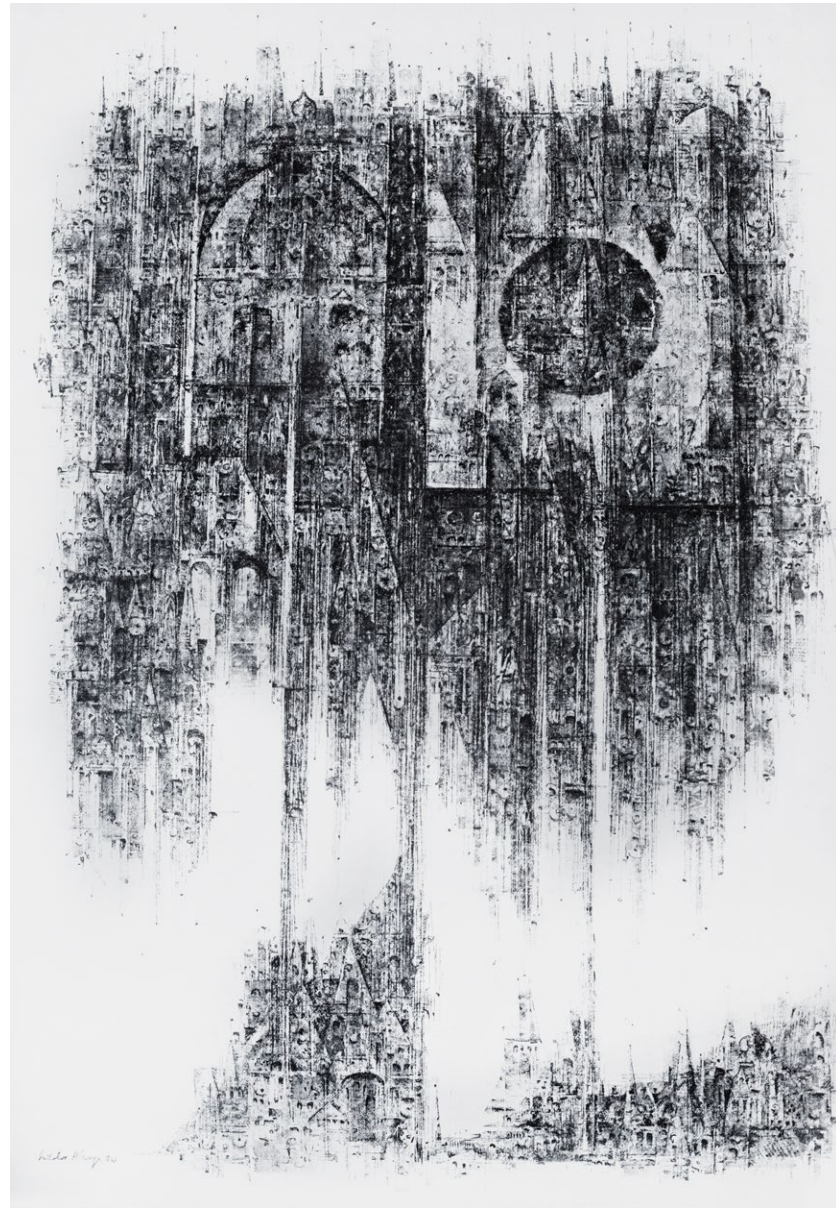
Pragensie, 1969, 54 × 76, Coal on paper

Pragensie, 1965, 70 × 50, Uhel papír
 Pragensie, 1965, 70 × 50, Coal on paper

Pragensie, 1968, 27 × 39, Uhel papír
 Pragensie, 1968, 27 × 39, Coal on paper

Pragensie, 1970, 75 × 53, Uhel papír

Pragensie, 1970, 75 × 53, Coal on paper

Pragensie, 1970, 54 x 76, Uhel papír

Pragensie, 1970, 54 x 76, Coal on paper

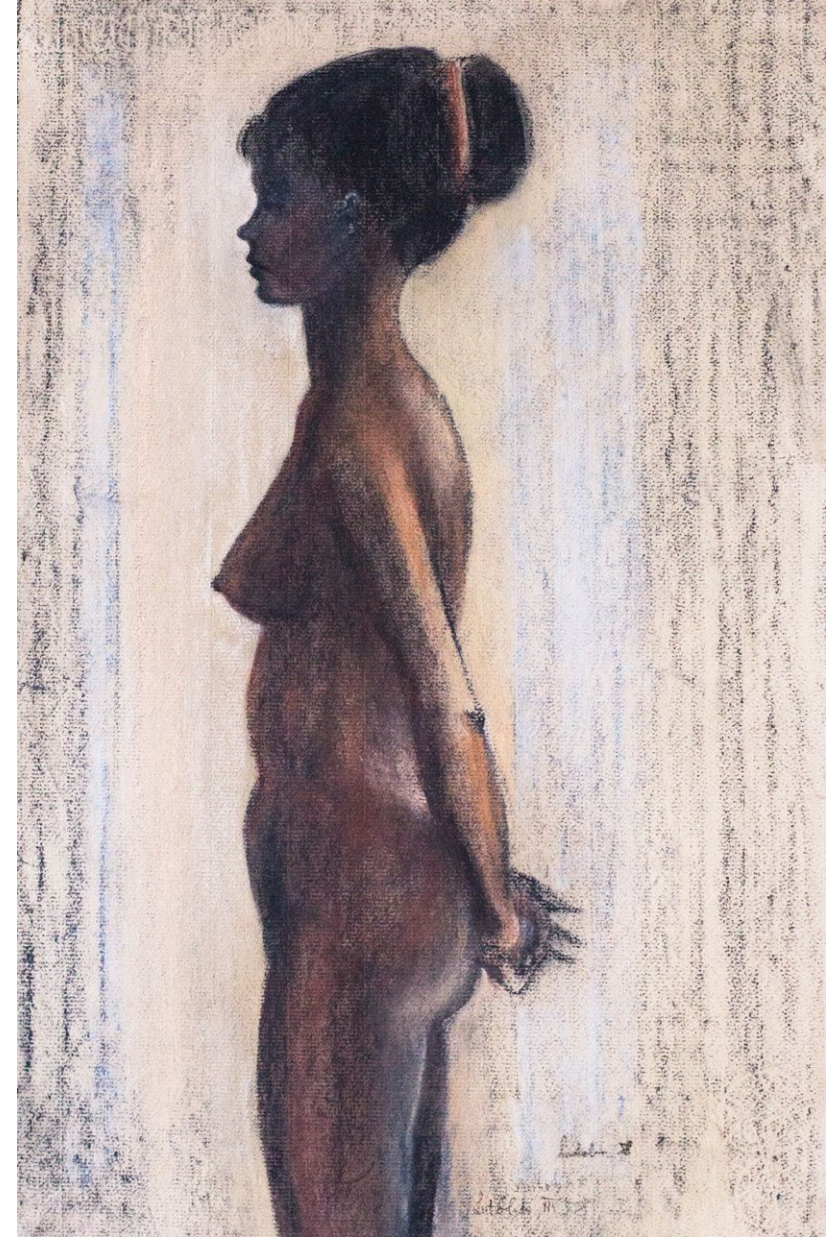
Pragensie, 1970, 56 × 76, Uhel papír
 Pragensie, 1970, 56 × 76, Coal on paper

Portrét, 1963, 54 × 48, Uhel papír
 Portrait, 1963, 54 × 48, Coal on paper

Akt, 1970, 54 × 38, Uhel papír
Nude, 1970, 54 × 38, Coal on paper

Akt, 1957, 47 × 30, Pastel papír
Nude, 1957, 47 × 30, Pastel on paper

Sedící akt, 1958, 60 × 42, Tužka papír
Sitting Nude, 1958, 60 × 42, Pencil on paper

Akt, 1957, 44 × 32, Akvarel papír
Nude, 1957, 44 × 32, Watercolor on paper

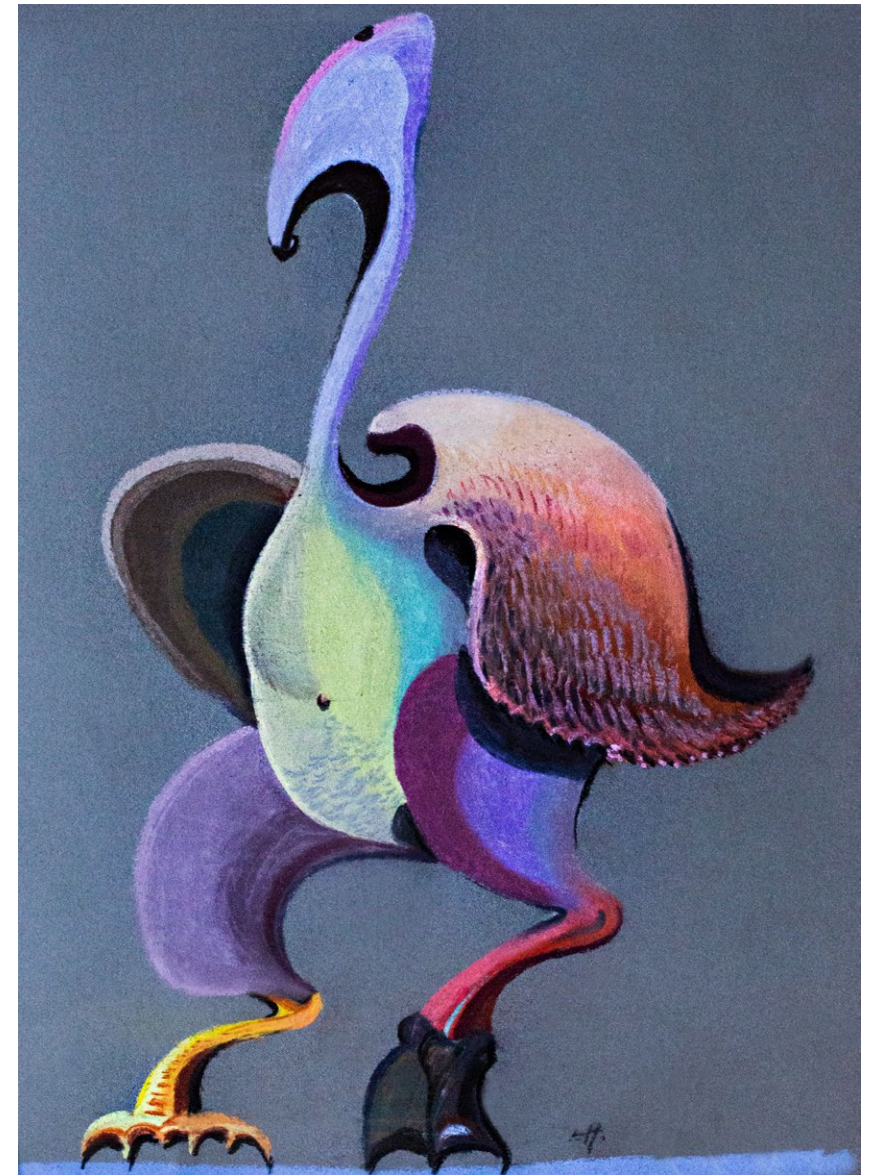
Akt, 1957, 44 × 31, Akvarel papír
 Nude, 1957, 44 × 31, Watercolor on paper

Ptačí ráj, 1952, 25 × 39, Pastel papír
 Birds' Paradise, 1952, 25 × 39, Pastel on paper

Ptačí ráj, 1952, 42 × 31, Pastel papír
 Birds' Paradise, 1952, 42 × 31, Pastel on paper

Ptačí ráj, 1952, 44 × 31, Pastel papír
 Birds' Paradise, 1952, 44 × 31, Pastel on paper

Figura, 1949, 31 × 19, Akvarel papír
 Figure, 1949, 31 × 19, Watercolor on paper

Vojenský sen III, 1959, 16 × 47, Olej dřevo
 Military Dream III, 1959, 16 × 47, Oil on wood

Vojenský sen IV, 1959, 31 × 47, Olej papír
Military Dream IV, 1959, 31 × 47, Oil on paper

Napoleonův sen, 1959, 30 × 40, Olej dřevo
Napoleon's Dream, 1959, 30 × 40, Oil on wood

Nahodilý prvek II, 1959, 46 × 29, Olej papír
Random Element II, 1959, 46 × 29, Oil on paper

Vojenský sen I, 1954, 50 × 60, Olej plátno
Military Dream I, 1954, 50 × 60, Oil on canvas

Vojenský sen II, 1959, 50 × 60, Olej plátno
 Military Dream II, 1959, 50 × 60, Oil on canvas

Opuštěnost jde s úzkostí, 1959, 35 × 60, Olej plátno
 Desolation Walking with Anxiety, 1959, 35 × 60, Oil on canvas

Vynálezce, 1959, 35 × 60, Olej plátno
 Inventor, 1959, 35 × 60, Oil on canvas

Napoleonův sen II, 1960, 29 × 61, Olej dřevo
 Napoleon's Dream II, 1960, 29 × 61, Oil on wood

Hráči kuželek, 1960, 29 × 61, Olej dřevo
 Nine-Pin Bowling Players, 1960, 29 × 61, Oil on wood

Levitace ve Florencii, 1974, 70 × 146, Olej plátno
 Levitation in Florence, 1974, 70 × 146, Oil on canvas

Requiem, 1972, 130 × 162, Olej plátno
 Requiem, 1972, 130 × 162, Oil on canvas

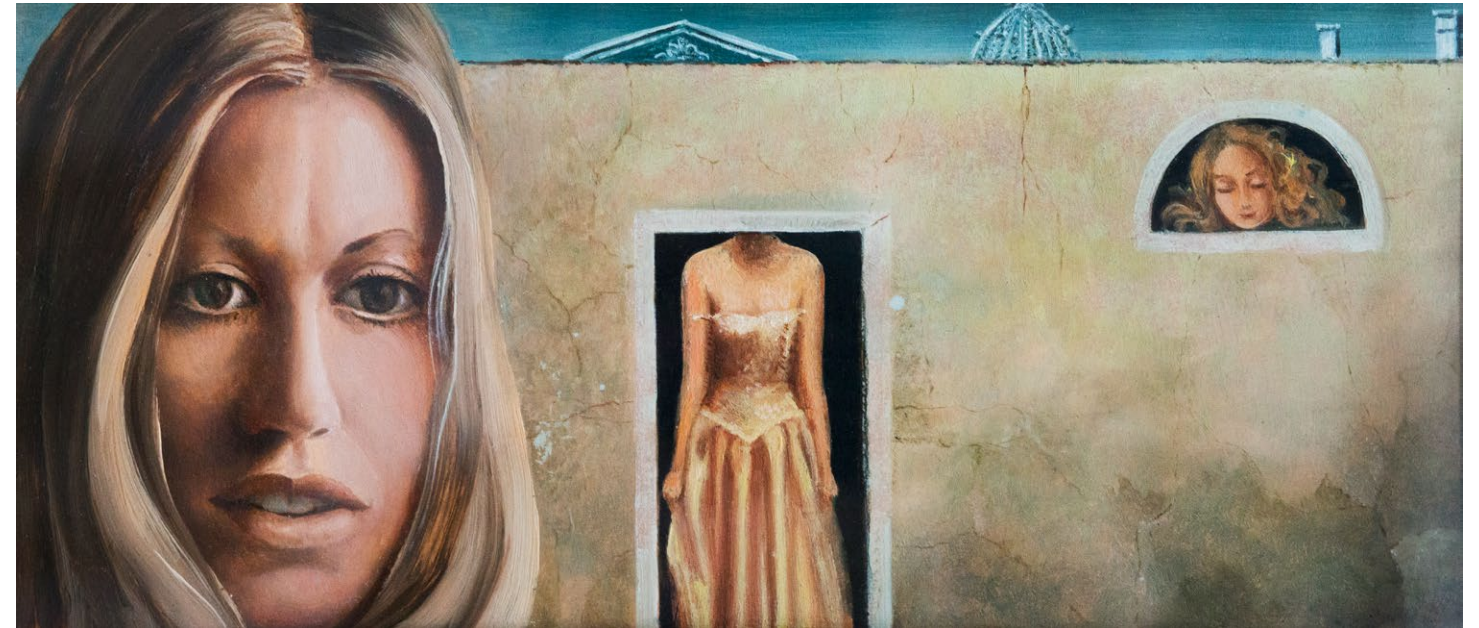

Mariánské slavnosti, 1974, 110 × 150, Olej plátno
 St. Mary Celebrations, 1974, 110 × 150, Oil on canvas

Formule 1, 1979, 90 × 130, Olej plátno

Formula 1, 1979, 90 × 130, Oil on canvas

Zeď, 1980, 13 × 28, Olej papír

Wall, 1980, 13 × 28, Oil on paper

Netečnost, 1977, 44 × 83, Olej papír
Indifference, 1977, 44 × 83, Oil on paper

Imaginární portrét, 1981, 55 × 45, Olej plátno
Imaginary Portrait, 1981, 55 × 45, Oil on canvas

Kontrapunkt, 1996, 90 × 120, Olej plátno
Counterpoint, 1996, 90 × 120, Oil on canvas

Primavera, 2001, 120 × 90, Olej plátno
Primavera, 2001, 120 × 90, Oil on canvas

Hon na slony, 2001, 80 × 120, Olej plátno
Elephant Hunting, 2001, 80 × 120, Oil on canvas

Mateřství, 1981, 54 × 41, Olej papír
Motherhood, 1981, 54 × 41, Oil on paper

Hudební výchova, 1985, 47 × 54, Olej papír
 Music Education, 1985, 47 × 54, Oil on paper

První kroky, 1984, 56 × 41, Olej papír
 First Steps, 1984, 56 × 41, Oil on paper

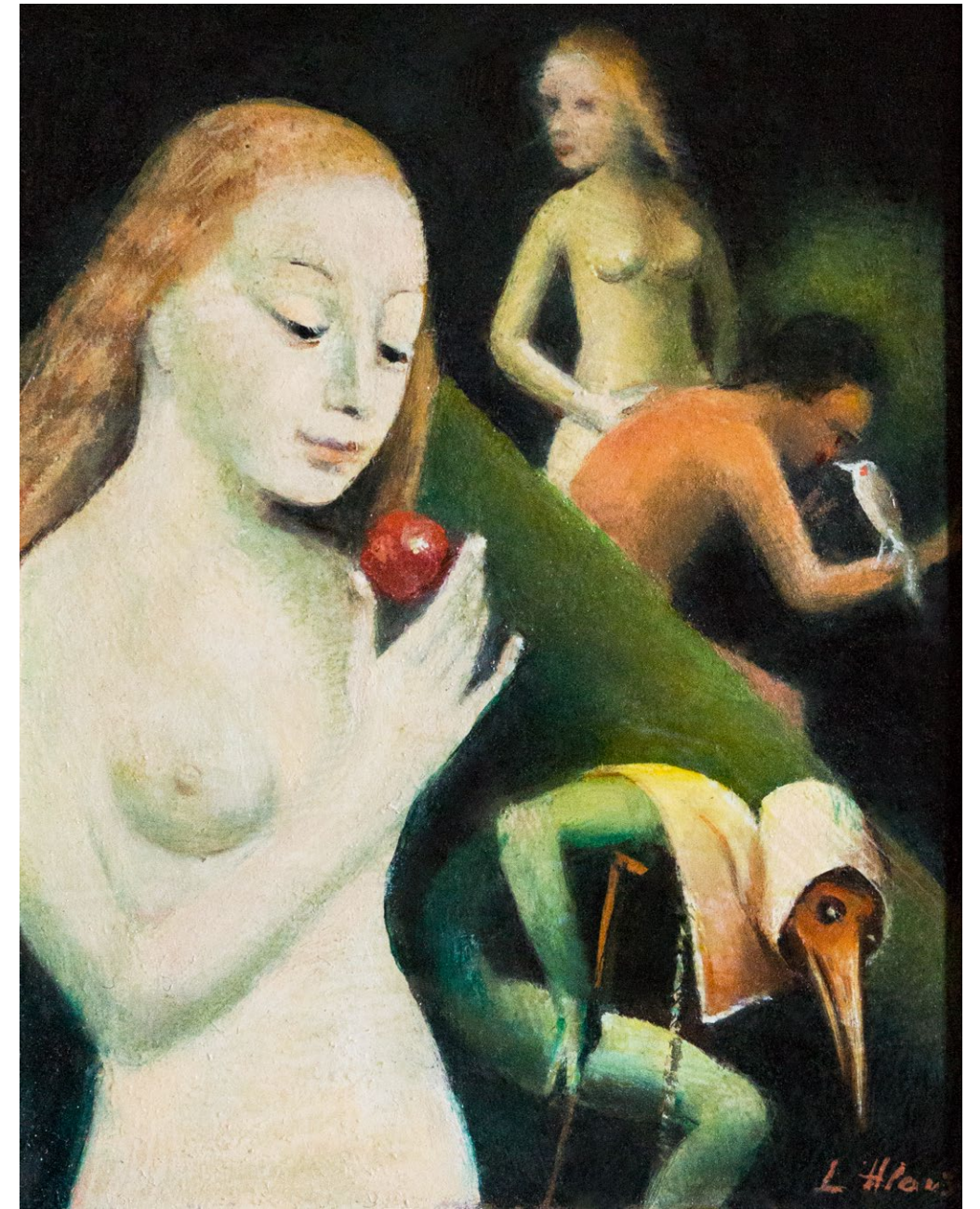
Tři králové, 2002, 48 × 52, Olej papír
Three Kings, 2002, 48 × 52, Oil on paper

Návštěva u Rafaela, 1996, 140 × 120, Olej plátno
Visit at Raphael, 1996, 140 × 120, Oil on canvas

Bathing in Paris, 2005, 120 × 150, Olej plátno
 Koupání v Paříži, 2005, 120 × 150, Oil on canvas

Vyznání Boschovi II, 2005, 16 × 13, Olej papír
 Confession to Bosch II, 2005, 16 × 13, Oil on paper

Vyznání Boschovi III, 2005, 25 × 18, Olej papír
 Confession to Bosch III, 2005, 25 × 18, Oil on paper

Japonské zdobení, 2009, 50 × 70, Olej plátno
 Japanese Ornamentation, 2009, 50 × 70, Oil on canvas

Tanečnice, 1999, 100 × 140, Olej plátno
 Dancer, 1999, 100 × 140, Oil on canvas

V muzeu, 2001, 80 × 95, Olej plátno
 In a Museum, 2001, 80 × 95, Oil on canvas

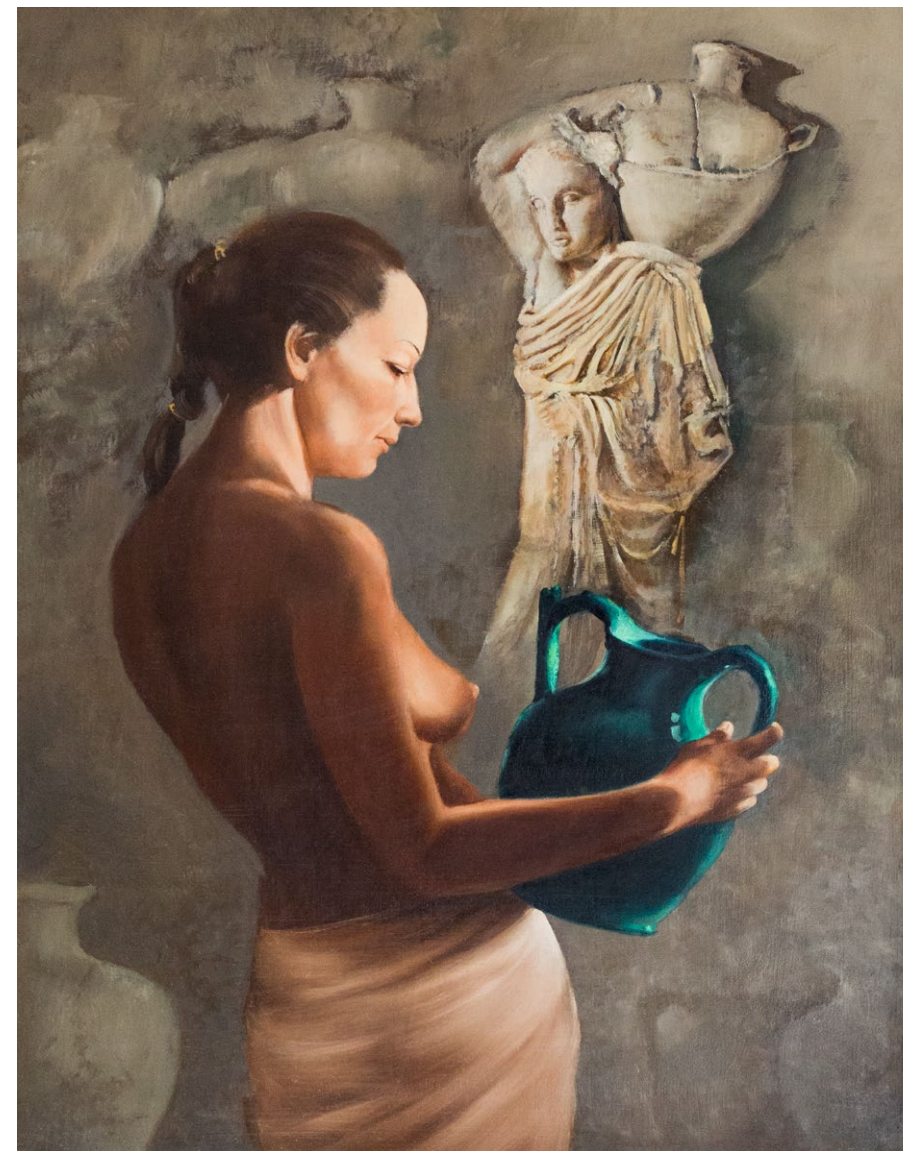
Malířka, 2003, 70 × 95, Olej plátno
 Painter, 2003, 70 × 95, Oil on canvas

Loutnistky, 2000, 75 × 95, Olej plátno
 Lute Players, 2000, 75 × 95, Oil on canvas

Návštěva v atelieru, 2006, 120 × 90, Olej plátno
 Visit in a Studio, 2006, 120 × 90, Oil on canvas

Hrnčířka, 1980, 50 × 40, Olej papír
 Potter, 1980, 50 × 40, Oil on paper

Nokturno, 1981, 70 × 47, Olej papír
 Nocturne, 1981, 70 × 47, Oil on paper

Boschovi ptáci, 1993, 60 × 60, Olej dřevo
 Birds of Bosch, 1993, 60 × 60, Oil on wood

Portrét Jarmily, 2008, 50 × 60, Olej papír
 Portrait of Jarmila, 2008, 50 × 60, Oil on paper

Náboženská otázka, 2010, 60 × 70, Olej plátno
 Religious Question, 2010, 60 × 70, Oil on canvas

Mlčení, 2003, 85 × 85, Olej plátno
 Silence, 2003, 85 × 85, Oil on canvas

Letiště, 2009, 60 × 70, Olej plátno
 Airport, 2009, 60 × 70, Oil on canvas

Paridův soud, 1994, 140 × 120, Olej plátno
 Judgment of Paris, 1994, 140 × 120, Oil on canvas

Pocta Tichému, 2011, 42 × 71, Olej plátno
 Homage to Tichý, 2011, 42 × 71, Oil on canvas

102

Socha, 1970, 90cm, Dřevo
Sculpture, 1970, 90cm, Wood

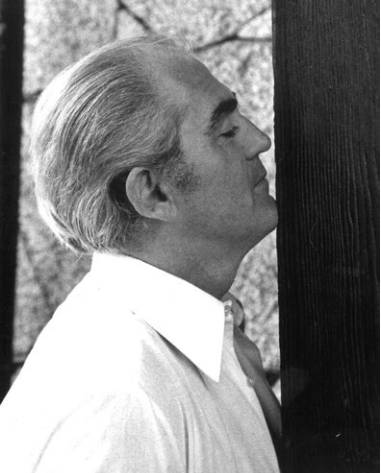
Lutobor Hlavsa

Narozen 12.8. 1924 v Praze, základní malířské vzdělání získal u svého otce, malíře a skladatele Stanislava Hlavsy. Ve válečných letech 1943 – 45 navštěvoval výtvarné kurzy Mánesa, kde byli jeho učiteli Václav Tittelbach a Stanislav Ježek. Od roku 1949 byl přítelem Františka Tichého, pod jehož vedením pokračoval ve výtvarné práci. V roce 1946 složil úspěšně přijímací zkoušky na pražskou Akademii výtvarných umění, ale na otcovo přání se věnoval studiu hudby, která se stala jeho povoláním. Poprvé vystavoval v roce 1955 společně s Josefem Hlinomazem na neveřejné výstavě v ateliéru sochaře Vincence Vinglera v Praze, následovaly skupinové i samostatné výstavy doma i v zahraničí. Lutobor Hlavsa žije a pracuje v Praze.

SAMOSTATNÉ VÝSTAVY →

1965	Ústí nad Labem Praha, Divadlo hudby Praha Malá galerie Lapidária Národního muzea
1966	Praha, Galerie „D“ Bad Godesberg, Galerie „PRO“
1967	Praha, Galerie nakladatelství Svoboda Mariánské lázně, Dům Chopin
1970	Praha, Galerie nakladatelství Svoboda
1971	San Francisco, Continental Art Gallery
1973	Praha, Laterna Magica
1983	Praha, Galerie Díla ČFVU – Zlatá Lilie
1984	Karlovy Vary, Galerie Díla, ČFVU Olomouc, Galerie Díla ČFVU
1986	Gottwaldov, Galerie Díla ČFVU
1987	Havířov, Galerie Díla ČFVU Praha, Galerie „D“
1988	Bratislava, Galerie Díla ČFVU

	Praha, Jahodový bar
1989	Praha, Melantrich Poděbrady Praha, Diplomatický klub
1990	Slušovice, Galerie „Derby“ Plzeň, Galerie Díla ČFVU Bratislava, Hotel Forum
1991	Praha, Galerie Sv. Martina
1992	Havířov, Galerie Díla ČFVU Basilej, Trotte Münchenstein
1994	Olomouc, Galerie Díla Pelhřimov, Galerie „M“ Kutná Hora, Galerie „ART DEO“ Praha, Galerie Platýz Banská Bystrica, Muzeum
	Praha, Hotel Jalta
	Basilej, Galerie Alimex
1995	Mariánské Lázně, Galerie Zlatá Kotva

	Praha, Galerie Petra Brandla
1996	Praha, Galerie Vltavín Mariánské Lázně, Galerie Zlatá Kotva
1997	Praha, Galerie Jednorozec Praha Galerie M Praha, Galerie Petra Brandla
1998	Praha, Galerie Petra Brandla
1999	Praha, Galerie Domino Praha, Galerie Petra Brandla
2000	Sissach, Galerie Haus am Bach Dobříš, zámecká galerie Pardubice, Galerie Gong Luhačovice, Art Gallery
2001	Rakovník, Mansarda Okresního muzea
2003	Praha, Galerie Petra Brandla
2004	Újezd nad Lesy, Galerie Zlený dům Sissach, Galerie Haus am Bach

SKUPINOVÉ VÝSTAVY →

1964	Rychnov nad Kněžnou
1968	Berlin, Wilmersdorf, Výstava českých surrealistů
1973	Praha, Galerie Hollar
1977	Praha, Galerie Hollar
1985	Praha, Vyznání života a míru
1988	Praha, Salon 88
1993	Alšova Jihočeská galerie Hluboká n. Vltavou, Skutečnost a iluze

Lutobor Hlavsa

Was born on 12th August 1924 in Prague. His father, a painter and a composer Stanislav Hlavsa taught him the basics of painting. During the war from 1943 to 1945 he attended art classes at Mánes where he was taught by Václav Tittelbach and Stanislav Ježek. Since 1949 he has been a friend of František Tichý under whose guidance he continued in his creative work. In 1946 he passed successfully the entrance exams to the Academy of Fine Arts in Prague; however, on his father's wishes he pursued the studies of music which then became his occupation. His first exhibition took place in 1955 together with Josef Hlinomaz and it was a confidential event at the studio of the sculptor Vincenc Vingerl in Prague. Group and solo exhibitions followed both at home and abroad. Lutobor Hlavsa lives and works in Prague.

SOLO EXHIBITIONS →

		1989	Prague Jahodový bar Prague Melantrich Poděbrady Prague, Diplomatic club
1965	Ústí nad Labem Prague, Theatre of music Prague Small Gallery collection of the National Museum	1990	Slušovice, „Derby“ Gallery Plzeň, Galerie Díla ČFVU Bratislava, Forum Hotel
1966	Prague, „D“ Gallery Bad Godesberg, Galerie „PRO“	1991	Prague, St. Martin's Gallery
1967	Prague, Svoboda publishing house Gallery Mariánské lázně, Chopin house	1992	Havířov, Galerie Díla ČFVU Basel, Trotte Münchenstein
1970	Prague, Svoboda publishing house Gallery	1994	Olomouc, Galerie Díla Pelhřimov, „M“ Gallery Kutná Hora, „ART DEO“ Gallery Prague, Platýz Gallery Banská Bystrica, Museum Prague, Jalta Hotel Basel, Alimex Gallery
1971	San Francisco, Continental Art Gallery		
1973	Prague, Laterna Magica		
1983	Prague, Galerie Díla ČFVU – Golden Lily		
1984	Karlovy Vary, Galerie Díla, ČFVU Olomouc, Galerie Díla ČFVU		
1986	Gottwaldov, Galerie Díla ČFVU		
1987	Havířov, Galerie Díla ČFVU Prague, „D“ Gallery	1995	Mariánské Lázně, Zlatá kotva Gallery
1988	Bratislava, Galerie Díla ČFVU		Prague, Petr Brandl Gallery

1996 Prague, Vltavín Gallery
1997 Prague, Jednorozec Gallery
1998 Prague, Petr Brandl Gallery
1999 Prague, Domino Gallery
2000 Sissach, Galerie Haus am Bach
2001 Rakovník, Attic of the County Museum
2003 Prague, Petr Brandl Gallery
2004 Újezd nad Lesy, Zelený dům Gallery
Sissach, Galerie Haus am Bach

GROUP EXHIBITIONS →

1964	Rychnov nad Kněžnou
1968	Berlin, Wilmersdorf, Exhibition of Czech Surrealists
1973	Prague, Hollar Gallery
1977	Prague, Hollar Gallery
1985	Prague, Confession to Life and Peace
1988	Prague, Salon 88
1993	Aleš South Bohemian Gallery, Hluboká nad Vltavou, Reality and Illusion

TEXT / TEXT	MARKÉTA VINGLEROVÁ ADOLF BRANALD FRANTIŠEK DVOŘÁK
KONCEPCE KATALOGU / CATALOGUE CONCEPT	JAN HLAVSA, MARKÉTA VINGLEROVÁ
PŘEKLAD / TRANSLATION	TEREZA ŘÍČNÁ
FOTO NA OBÁLCE / COVER PHOTO	KAREL KESTNER
FOTO OBRAZŮ / ARTWORKS PHOTO	RENATA JANÁSOVÁ
GRAFICKÁ ÚPRAVA / GRAPHIC DESIGN	PATRIK SVOBODA /VISUALPERFECT.EU/

KATALOG VYCHÁZÍ KU PŘÍLEŽITOSTI VÝSTAVY V GALERII EUROPEAN ARTS

